

Kıbrıs'ta

Sosyalist GERÇEK

Siyasi Gazete

AĞUSTOS 2003, Yıl 7 Sayı: 101 - Fiyatı: 500,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

REFERANDUMA BİR ADIM DAHA

BDH

PARTİLEŞTİ

Barış ve Demokrasi Ateşlerini Yakalım

KIBRIS'TA SON DÖNEMLE İLGİLİ:

TC VE DENKTAŞ
REJİMİNİN
MANEVRALARI;
"İYİ İLİŞKİLER" İÇİN
Mİ?

Yazısı ikinci sayfada...

BAŞYAZI

BARIŞ VE DEMOKRASİ HAREKETİ PARTİLEŞTİ

Büyük mitingler döneminde halkımızın hemen hemen tümünü meydanlarda birleştiren çeşitli örgütlerimizin ve örgütsüz bireylerin birliğini sağlayarak seçimde de meydanlarda toplanan halkımız gibi tek vucut olmak için, seçimi barış ve çözüm için referanduma dönüştürmek amacıyla oluşturulan BDH Partileşti.

Bu süreçle ilgili duyuruları okurumuz bu sayımızda bulacaktır.

KSG, BDH'nin aynı isimle partileşmemesini, böylece kamu görevlisi olan barış ve demokrasi hareketi taraftarlarının, siyasal partilerde yer alamayan örgütlerimizin de seçim-referandum döneminde aktif

yer almasının aracına dönüşmesini, böylece bu hareketin tüm barış ve çözüm yanlılarını bir çatı altında toplamasını savundu. Buna paralel olarak, bu hareketin destekliyeceği bir seçim-referandum aracı olarak Barış ve Demokrasi Partisi'nin kurulmasını savundu. Mesela KTTO hiçbir partiyi desteklemeyeceğini ilan etmişti, ama Barış ve Demokrasi Partisi'ni destekleyen bir BDH içinde yer alabilirdi. KTÖS, KTOES, KTAMS ve diğer sendikalarımız-kitle örgütlerimiz de bunu yapabiliirdi.

Bunun yapılmaması bizce bir hatadır. Fakat ölümcül bir hata değildir. İstek ve arzu, ve de kararlılık oldukça tüm barış ve demokrasi taraftarlarının

partileşmiş bir BDH'yi destekleyebilmesi, onun yöneliminde söz sahibi olmasının yolları vardır. BDH'yi partileştirme kararı alan yoldaşların bu sorunlara kafa yorduklarına ve çözümler ürettiklerine-üreteceklerine güvenimiz tamdır. Seçim-referanduma katılmanın bir aracı olarak BDH'ya destek sunmak, onun için çalışmak, onun gidişatını takip edebilmek, onun gidişatını etkileyebilmek imkanı tüm barış ve demokrasi taraftarı örgüt ve vatandaşlarımızın hakkı ve görevidir. Bunun araçlarını oluşturmak da BDH'nin görevidir.

Önümüzdeki seçimler sıradan bir seçim, KKTC'yi yönetecek vekilleri

seçmek için bir seçim değildir. Referandumdur. BDH sıradan bir seçim partisi değildir. Yeniden yakılmaya başlayacak olan barış ateşlerinde bir araya gelecek olan, her mahallede, her köyde, her şehirde, her fabrikada, her işyerinde bir araya gelecek olan barış ve çözüm diyen vatandaşlarımızın basit bir sözcüsü, onların acil talepleri olan barış ve çözümü elde etmek için kurulmuş bir partidir.

O zaman her yerde barış ateşlerini yakmaya, her yerde bir araya gelmeye, her yerde örgütlenmeye ve her yerde BDH'yi desteklemeye başlamalıyız.

Yaşasın Barış ve Demokrasi Hareketi!
Yaşasın Barış ve Çözüm!

Konuk Yazar

Birikim Özgür

Toplumumuz son birkaç yılda pek çok şey tartıştı.

Demokrasinin gereklerinden bir tanesidir tartışmak... Tartışmalar yeterli olgunluğa ulaşınca, katılımcılığın bir gereği olarak herkesin görüşü sorulur. Demokrasiyi, demokrasi yapan da budur.

Politika ile uzaktan yakından ilgilenmeyen insanlar bile özellikle Annan planı ile ilgili kendince bir duruş geliştirdi. Hemen herkes bu konudaki düşüncelerini ifade edecek ortamı arıyor.

Aralık seçimleri işte bu yüzden büyük önem kazandı.

Bu seçim, "referandum niteliği taşıyor".

Halk, Annan planı hakkındaki duygu ve düşüncelerini somutlaştırmak niyetiyle aralıktaki seçimleri bekliyor...

Demokrasimiz, vitrin demokrasisidir. Tartışan, bir birini yiyen ancak karar alamayan bir toplum olmak bize reva görülen...

Böyle bir ortamda demokrasi kavgası, halkın kararını ortaya çıkarma olanaklarının aranıp bulunması kavgasıyla özdeşleşiyor... Aksi bir tavır, olmayan demokrasiyi varmış gibi gösterme çabasında olanların takınılabileceği tavrıdır...

"Seçim olgusu" bu şekilde değerlendirilmeli...

Bahsi geçen seçime yönelik tartışılmakta olan "tek liste" olgusu, halkın son süreçte değil son yıllarda ortaya koyduğu bir "birleşim" baskısı sonucu bugün gündemdedir.

Halk, Annan planı çerçevesinde kendi görüş ve düşüncelerini ortaya koyarken, şu veya bu partinin bu işten bir rant elde etme girişimlerinden çekiniyordu. Statükoya karşı verilen mücadele, toplumsal bir mücadeleydi ve birilerinin bunu sahiplenmeye kalkması ters tepebilirdi. Böyle bir endişe hep vardı ve her fırsatta değişik kesimlerde de açıklıkla ortaya konuyordu...

Ya Demokrasi Gelecek Ya Da Demagoji ve Yalan Devam Edecek

Bugünlerde sular duruldu gibi...

Sokaktaki, meydanlardaki insanlar evlerine, köşelerine çekildiler ve düşünüyorlar: "Acaba korktuğumuz başımıza mı geliyor?" derindeler...

Bireysel olarak ben de aynı dertten muzdaripim doğrusu...

Sorguluyorum...

CTP acaba ciddi bir boşluktan mı faydalandı?

Herkes yerel seçimlerde başarı kazanan CTP'nin liderini el üstünde tuttu.

Ben şahsen, Mehmet Ali Talat'ı TV'de izlerken başarılı olması için, sözcülüğümüzü en güzel şekilde yapabilmesi için tüm yüreğimle O'nun yanındaydım.

"Bu birliktelik, yeni bir lider doğuracak ve liderimiz Mehmet Ali Talat olacak" diyordum... Karşı çıkanlarla tartıştım; ikna etmeye çalıştım.

"Önemli olan toplumsal birliktelik ve toplumsal kazanımlarımızdır" noktasından hiç şaşmamaya gayret ettim. Bu yaklaşımı benimseyip partileri ikinci plana iten pek çok yurtseverle birlikte toplumdaki ciddi boşluğun oluşmasına istemeden katkıda bulunmuşuz gibime geliyor şimdilerde...

Acaba yanlış mı yaptık? Toplumsal birlikteliği ön plana çıkarıp yerel seçimlerde en fazla oyu almış barış yanlısı partiye toz kondurmamakla, liderini liderimiz olarak görmekle bir günahın öncülüğünü mü yaptık?

Kullanıldık mı?

Talat'ı destekledik, savunduk...

O bize ne oranda sahip çıktı? Farklı kimliklere saygı duyma ve çağdaş bir toplum lideri olma yönünde gerekli adımları atabildi mi?

O, tek seçenek olarak halka CTP'yi gösteriyor şimdi...

"Sağcı olmayan" ve statükoyu

benimsememiş kesimleri de "ayak bağı" olarak görüyor üstelik.

Seçimlere yönelik yaptığı "açılım", CTP'yi tarihsel mücadelesinden uzaklaştırıyor. Sağcılar CTP kadrolarında en ön saflarda yer alabilmeleri amacıyla yönelik tasarlanmış ve yürürlüğe konmuş bir tarihe ihanet belgesini andırıyor yaptığı konuşmalar...

"Rumlar statükocudur" diyerek koskoca bir toplumu Denktaş gibi bir çırpıda (çifte) ENOSİS yanlısı ilan ediyor... Toplumumuz biliyor ki statüko demek, bölünmüşlük demektir. Ve yine hepimiz biliyoruz ki bazı konulara Rumlar farklı yaklaşırlar da bizim anladığımız manada statükoyu çok ama çok küçük bir kesimi savunuyor... Rumların pek azı ENOSİS yanlısı hemen hepsi de TAKSİM karşıtı iken nereden çıktı bu en olmadık zamanda, birkaç ay içinde imzaların atılması gerektiği bir dönemde yurdumuzun ortak sahiplerine, tümüne, statükocu damgası vurmak?

"Diğer statüko karşıtı güçler kardeşimizdir" diyor ancak el altından da Akıncı başta olmak üzere BDH ile ilgili çirkin bir propaganda yürütüyor...

İşin özü şu ki, Annan planı çerçevesinde gelişen olaylar, en çok CTP'yi ypratıyor...

CTP'nin tarihi yeniden yazılıyor...

"Nasıl olsa CTP 'örgütlüdür' ve atılacak her adım çeşitli manipülasyon yöntemleriyle topluma kabul ettirilebilir" noktasından hareketle CTP'nin gerçek kimliğine vuruluyor da vuruluyor...

"Şartlar bunu gerektiriyor" denilerek "YA DEMOKRASİ GELECEK YA DA DEMAGOJİ VE YALAN DEVAM EDECEK" sloganıyla özdeş CTP tarihini ve CTP tarihine katkı koyanları yok sayan bir tavır takınıyor...

Eskiye takılıp kalmak mı gerekir?

Elbette hayır... Ancak CTP'nin tarihi

yazılırken içinde bulunulan şartlar bugün de tıpatıp aynı iken, Kıbrıs'ın kuzeyinde demokrasinin yerinde yeller eserken, halkın iradesini ortaya koymak hakkı gasp edilmişken iktidara gelmekten ve çok güzel işler yapabilmekten bahsetmek, CTP tarihi ile hiç ama hiç bağdaşmıyor...

Yaptıkları kurultayda CTP tarihini ışıklarla, etkileyici yöntemlerle, ballandırarak anlatmalarının altında yatan ana neden budur gibime geliyor... Anti-komünizm anlayışı üzerine inşa edilmiş TC Dışişlerine, dolayısı ile de derin devlete, "Biz eski başkanı yargılamaya bile gerek duymadan partiden attık ve yeni bir parti kurduk... Artık bizden korkmanıza gerek yok, aramızda ne Rumcu var ne de komünist..." dedikten sonra nereden çıktı bu ışıklarla tarih anlatma ve topluma şirin görünme ihtiyacı?

Bunları anlatmanın zamanı değil... Talat'ın bunun bilincinde olup CTP tarihi ile özdeş ancak partiden koparılmış kesimleri dışlayan bir formüle sıcak bakmaması gerekirdi... Bizi bu düşünceleri ortaya dökmeye sevk etmemeliydi...

Yapılan "açılım" sayesinde belki birkaç tane daha fazla milletvekili çıkaracak bu parti... Ancak yeni bir liderin, Denktaş'ın yerini dolduracak çağdaş, güvenilir, kucaklayıcı bir liderin, bir yıldız gibi parladığı aylar olmayacak önümüzdeki dönem...

Statükocuların etrafında kenetlendikleri Denktaş'a alternatif yaratamamanın ezikliğiyle gerçekleştirmeye çalışacağız "referandumu"... Akıncı ve Talat arasında seçim yapma derdinden, halk, Annan planı ile ilgili düşüncelerini sandıkta somutlaştırmaya hırslını ikinci plana itecek...

Her neyse... Biz sağcı değiliz... Dolayısı ile ne söylesek, ne yazsak boş...

CTP'li olmayan herhangi bir solcu bu sonuca varırsa, haksız olduğu iddia edilebilir mi?

KIBRIS'TA SON DÖNEMLE İLGİLİ:

TC VE DENKTAŞ REJİMİNİN MANEVRALARI; "İYİ İLİŞKİLER" İÇİN Mİ?

Son dönemde çözüm ve barış karşıtı cephesi Kıbrıs Cumhuriyeti (KC) ile iyi ilişkileri geliştirme konusunda oldukça aktif!

Savcılık, KSP Programı'ndaki Kıbrıslı Rum ve Türkler'in sınırları geçerek karşılıklı görüşme hakkı talebine yasak koyarken, hükümeti ise kapıları açtı! Tabii ki KSP Programı bu konuda kısıtlama getirilmemesini talep etmekteydi. Onlar kısıtlaması bol, ve de Kıbrıs Cumhuriyeti vatandaşlarından pasaport talep eden bir iyileştirmeyi devreye soktular!

Ve devamla...

En önemli 'iyileştirme' adımı olarak 'Rumlar'ın kuzeyde kalan mallarını tanzim haklarını araştırarak ve sonuçlandıracak kanunlar ve kurumlar oluşturma adımları atılıyor!

Malum olduğu üzere mevcut hükümet ve Denktaş milliyetçidirler. Türk milleti için yapmayacakları yok. Dünyadaki Türk milletleri bunu duydukları onun için mi ağlıyorlar acaba? Yoksa yoksulluktan mı? Onu biz bilemeyiz ama, bu çok milliyetçi kurum ve şahıslar 'Rumların kuzeydeki malını tanzim etmeyi' üstlenirken, 'Türklerin güneydeki malının tanzimini' düşünmeyi bile istemediler! Mantıklı bir milliyetçilik! Eğer sen Rum'un malı üstüne oturuyorsan, eğer sen bunların parasını 'anavatanındaki Türklerle' ödettirip bu malların üstünde oturmaya devam edebileceksen, eh fena değil bu milliyetçilikte hani... Birkaç tane beğlen büyük toprak sahibi olmuş, toprak alıp satarak köşe dönmüş Türk için çok yararlı bir tedbir! Geri kalan ve de çoğunluktaki Türkler'in de her halde canı cehennem. Herkesi düşünecek halleri yoktu ya! Serbest piyasa ekonomisinde gemisini kurtaran

kaptan Türk milliyetçiliği her zaman için geçerli olmuştur.

Ama, ve işin komik tarafı, bu noktada önemli olan şey bu değil. Nedir o?

Bu milliyetçilerin demesine göre AB bu işi onaylamış? Şimdi güneyden bu kanuna uygun olarak müracaatlar bekleniyor. Bu müracaatlara KC izin verirse, izin vermeye zorlanırsa, veya 1 Mayıs 2004 sonrasında eli mahkum zorlanacaksa, bu işte kapalı kapılar ardında yürüyen başka işler var demektir!

AB ve KC, dolayısıyla da TC ve KKTC, 1 Mayıs 2004 sonrası anlaşma olmamasına, işlerin askıda kalıp, sürüncemede kalıp, sürüp gitmesine hazırlanıyorlar demektir. Bunun için iyi kötü, ama AB'nin onayını almış-veya fazla karşı çıkmadığı, mal mülk konusunda yasal bir çerçeve hazırlanıyor demektir!

Asım Akansoylar'ın, Hasan Erçakıcılar'ın, hadi hadi CTP üst yönetiminin 'anlaşma olmazsa hayat durmaz ya, bu memleketi yönetmek zorundayız, bu yönetim işini yapacak kadrolar bizdedir' laflarının anlamı da bu: anlaşma olmayacak. İzin yok! CTP üst yönetimi ve de YeniDÜZEN yazarları bizi işte bu sonuca hazırlamak istiyorlar! Hani hani anlaşma olmaz da biz de 1917 Rusya'sında değil de burada hemde 2003'de devrim filan yapmaya kalkarız. Herhalde CTP bunun derdinde!

Göstergeler KKTC ve TC'nin anlaşmayı yapmaya hazırlığı içinde olduğunu gösteriyor. CTP'nin ise bu göstergelere bakarak kendisini TC ve KKTC siyasetlerine yaklaştırmaya başladığı gözlemleniyor.

Kıbrıslı Türkler'in olmazsa olmazlarını

Kıbrıslı Rumlar'ın kabul etmeyeceğini sadece Denktaş mı öne sürüyor? CTP başkanı Talat da İngiliz Yayın Kurumu BBC'ye verdiği demeçte "Kıbrıslı Rumlar'ın Plan'da Kıbrıslı Türkler için olmazsa olmazların değiştirilmesini kabul edeceklerini sanmıyorum" diyor (bak.sayı 796 Londra Toplum Postası). Talat sadece bununla da kalmıyor, Türkiye ile aynı düşündüğünü açıklıyor. Öyle bir aynı düşünüyorlar ki bir gün Annan Planı temelinde görüşmeden, bir başka gün de mevcut durumun dikkate alınması gerektiğinden söz etmekte ve Rauf Denktaş'a arka çıkmaktadır. Bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu!

"Maraş'ı açalım", "Lefkoşa hava limanını açalım" önerileri TC'nin 'tanımadığı' KC'ye limanlarını açıp, KKTC limanlarının da uluslararası ticarete açılmasını sağlama çabaları, tüm bunlar, anlaşmaya değil anlaşma yapmamaya yönelik tedbirlerdir. Kuzey Kıbrıs'taki burjuvalara anlaşma olmadan da yaşayabileceklerini kavratacak çabalarıdır. Kavrastınlar ki, anlaşma olmadığında işçiden köylüden önce onlar sokaklara dökülmesin! Statükonun çabası bunlar!

Bu çabalar başarılı olur mu?

Herşeyden önce BDH'nin halkımızı anlaşma için örgütlemeye ve seçimleri bu amaçla referanduma çevirme becerisi bu konuda karar verici olacaktır. KTTC'nin KTTO ve diğer burjuva örgütleri bu konuda adım atarken dikkatli olmalıdırlar. CTP ile birlikte hareket ederlerse anlaşma olmayacaktır. Burjuvazinin yaşamını kolaylaştırıcı tedbirlerin AB ve KC tarafından kabul görüp, görmeyeceği ise kos koca bir soru işaretidir. Ama KTTO ve diğer burjuva örgütler CTP ile birlikte hareket ederse, anlaşma olmadan

burjuvazimiz için şartların iyileştirilmesi yönünde AB ve KC ile gizliden gizliye anlaşmaya varıldı demektir.

O zaman anlaşmayı elde etmek sadece ve sadece işçiler, memurlar, çiftçi, esnaflar ve yurtsever entellektüellerin çabalarına, onların örgütlerine kalmış demektir. Bunların önemli birkaçı dahi CTP ile birlikte hareket ederse anlaşma olmayacak demektir!

Fazla zaman kalmadı. Herşeyi herkes yakında görecektir. Halkımız hayat okulu tarafından eğilecek. Bizim lafımız yeterli değildir. Bu mücadele içerisinde halkın gerçek örgütünü ve önderlerini öğreneceğiz!

ASGARI ÜCRETLER VE SENDİKALAR

Asgari ücret komisyonundaki çoğu 'işçi temsilcileri' Hür-İş, Kamu-İş, ve de Kamu-Sen!

Bunlar onayladı asgari ücretin 500 milyon olarak tespit edilmesini.

Tüm işçilerimiz, tüm memurlarımız asgari ücretle çımsak zorunda kalan kardeşlerini hatırlamalıdırlar. Elleri mahkum hatırlayacaklardır da. Asgari ücret ne kadar düşük tutulursa, tüm diğer ücretler de o kadar düşük tutulabilir.

Tüm işçiler ve tüm memurlar bu asgari ücret miktarını onaylayan bu sendikaları da hatırlamalıdırlar. İçinde bulunduğumuz bu seçim döneminde bu sendikalarda örgütlü bir tek işçi ve de memur kalmamalıdır. Hepsi de işçilerin haklarını savunacak, barış ve çözüm taraftarı sendikalara üye olmalıdırlar. Hem barış ve çözümümüzü bu seçim-referandum üzerinden elde etmek için, hem de haklarımızı korumak için bu seçim döneminde bu sorunu da çözmeliyiz. Sarı sendikaları, patron ve devlet sendikalarını yenilgiye uğratmalıyız.

SEÇİMLER, REFERANDUM BİRLİK VE SORUNLARI

Annan Planı'nı elde etmek için seçimler üzerinden iktidarı ele geçirme önerisi konusunda tam bir birlik vardır.

Farklılıklar bu sonucun nasıl elde edileceği konusunda ortaya çıkmaktadır.

Seçimlere tek liste halinde ve seçimleri bir referanduma dönüştürerek mi bu sonuç elde edilecek, yoksa farklı listeler halinde seçimlere girerek mi?

Bu farklılığa yol açan iki temel faktör vardır.

Bunlardan birincisi ve esas olanı bizzat elde edilmek istenen sonuçtur. Annan Planı, yani 'BM çatısı altındaki görüşmeler üzerinden, federal ve AB üyesi Kıbrıs' siyaseti.

Bu siyaset Kıbrıs halkını birleştirmek için iyi bir siyaset değildir. Temelleri burjuva ve emperyalist olduğu için, burjuva çıkarlar temelinde bölünmelere yol açan bir siyasettir bu siyaset. Nüfusu 200 bin civarında, seçmeni 130 bin civarında olan küçük bir Kuzey Kıbrıs'ta bile, çok küçük burjuva azınlığı dışlayarak, vatandaşların yekpare bir bütün olarak birleştirilmesini imkansız kılmaktadır.

Buna bir de güneydeki vatandaşlarla da birlik sorununu kattığınızda, ve bu birliği Annan Planı temelinde, 'BM çatısı altında görüşmeler üzerinden Federal ve AB üyesi Kıbrıs' siyaseti temelinde elde etmeyi denediğinizde bölünme nedenleri peş peşe gelmektedir.

İngiltere'nin çıkarı sorunu şu sıralarda pek devrede görünmemektedir. Bu çıkarlara karşı çıkan pek kimse yok gibi görünmektedir. Ama gerçek durum bu değildir. İngiliz emperyalizmi en kötü bir anlaşma sonrası bile olsa, birleşmiş bir Kıbrıs'ta siyaseçilerin ve vatandaşların dikatlerini İngiliz işgaline, İngiliz sömürgeciliğine yöneltme imkan ve ihtimallerinin artacağını bilmektedir. Bu nedenle hem anlaşmayı zorlaştırmakta, anlaşmayı önlemeyse kendi istediklerini garantilemekte, hem de anlaşma sonrasında tarafların kendi üzerinde yoğunlaşmasını önlemenin, yani onlara birbirlerini yiyerek, kendine ihtiyaç durumunda bırakmanın zeminini hazırlamaktadır. Anlaşma sonrası da bu siyasetini sürdürecektir.

'Anavatanlar', Türkiye ve Yunanistan, dünya emperyalist zincirinin güçsüz ve büyük güçler tarafından 'oltaya takılmış' ülkeleri olarak, Kıbrıs konusunda kendi çıkarları için yürüttükleri faaliyetlerde biri diğerinden daha iyi şartlara sahip olmak için büyük güçlere muhtaç olarak, büyük güçler tarafından oynanacak, Kıbrıs'a el atarak güçlenmeyecek zayıflatılacak, ve de gerektiğinde birbirine karşı savaşa bile sokulacaklardır. Kıbrıs'ın yerel burjuvaları için de durum aynıdır. Kıbrıs'ın kuzey ve güneyindeki yerli burjuvalar, Türkiye ve Yunanistan'ın burjuvaları, büyük güçlere olan tam bağımlılıkları üzerinden Kıbrıs'taki gelişmelerde kendi çıkarlarını çoğaltma kavgasında birbirlerini yerken, büyük güçler çıkarlarını elde edeceklerdir. Burjuvaların bu çıkar kavgasını uzlaştırmak çok zordur. Son tahlilde de imkansızdır. Bu zeminde siyaset üzerinden birlik elde edilemez.

İşte bu asıl neden ikinci farklılığa yol açmaktadır. Vatandaşları birleştirmek için onların belirli bir hedefe kenetlenmiş, örgütlü bir birlikteliği gereklidir. O hedefi elde etmek için vatandaşların örgütlü bir mücadele içine girmeleri gereklidir. BM çatısı altında görüşmeler üzerinden bir anlaşma elde etmek için halkımız çok mücadele verdi.

Ama bu mücadeleyi örgütlemek imkansızlaştı. Sadece kuzeyde bile bu durum böyledir. BMB Platformu döneminde bu başarılamadı. Lahey öncesi kitlesel eylemlilik döneminde bu başarılamadı.

Şimdi de seçimler döneminde bu başarılamadı. Kaldı ki daha güneyle birleşme sorunu da vardır. Ve halkımız, belirli bir siyasi hedefe kilitlenip, o hedefi elde etmek için örgütlenmez ve bu örgütlenme etrafında kararlı bir mücadele yürütmezse kendi isteklerini kendi gücüne dayanarak elde etmesi imkansızlaşır.

Kıbrıs'ta şu veya bu sonucun elde edilmesi BM'ye, onun koruması altındaki garantörlere (İngiltere, Türkiye, Yunanistan) ve yine onun ve AB ve ABD'nin koruması altındaki kuzey ve güneyin burjuva güçlerine, onların bu karmakarışık güçler dengesi içinde, çıkarlarını bir dönem için olsun uzlaştırmamalarına bağımlı olur. Bu da

şu sıralar imkansız görünmektedir.

Yani seçimlerde esas sorun seçimlerin bir referandum veya normal bir seçim olması sorunu değildi. Seçimlerde esas sorun halkın bir hedef etrafında, mücadeleci bir örgütlülüğünün sağlanması ve bugünkü şartlarda 'Annan Planı' hedefine kenetlenmesiydi. Seçimlerin referanduma dönüştürülmesi, tek liste olarak ortaya çıkılması işte bu örgütlülüğü sağlama aracıydı. CTP tüm BMB Platformu döneminde, Lahey öncesi kitle hareketleri döneminde, ve şimdi de seçim döneminde esas olarak böylesi bir örgütlenmeyi önleme siyaseti, böylece de çözümünü son tahlilde yukarıda değindiğimiz güçler dengesi üzerinden Kıbrıs halkı dışındaki güçlerden bize aralarındaki anlaşmalar üzerinden bize verilmesi, sunulması siyaseti gütmektedir. CTP şu veya bu anlaşmayı elde etmek siyaseti değil, şu veya bu anlaşmayı kabul etmeleri için dışımızdaki güçlere (kuzey ve güneyin burjuva güçleri dahil) akıl vermek ve en iyi ihtimalle onları zorlamak siyaseti gütmektedir. Bundan fazlasını önerenler, mesela halkımızın örgütlenip, mücadeleci bir tavırla şu veya bu sonucu elde etmek için iş başı yapmasını önerenler onlar tarafından önlenmesi şart olan siyasi akımları oluşturmaktadır.

İçinde bulunduğumuz seçim ve BDH döneminde partilerimizin, yayın organlarımızın, kitle örgütlerimizin, sendikalarımızın, önemli siyasi bireylerimizin bu yaklaşımlarını lafta değil ama pratikte değiştirip değiştirmediklerini, seçim-referandumu giderken halkımızı örgütleme çabaları sürecinde hep birlikte izliyecek ve göreceğiz.

Halkın gerçek çıkarlarına değil de, burjuvaların ve emperyalistlerin çıkarlarına dayalı bir siyaset üzerinden halkı birleştirmek görünüşte kolay olsa da, gerçekte zor ve hatta imkansızdır.

Halbuki halkın gerçek çıkarlarına dayanan, burjuvaların ve emperyalistlerin çıkarını zedeleyen bir siyaset üzerinden halkın birliğini elde etmek zor, ve hatta imkansız görünse de, iş aslında birliği elde etmenin en kolay ve gerçekçi yoludur!

Yaşasın anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti!

Gancelli

Evren Maner

Bir gece vakti

Lefkoşa'da, kalabalığın çöktüğü bir şehirde.

İnsanların arasından geçerek.

Yürümek ve de kendini hala daha yalnız hissetmek.

Yürümek yol boyunca...

Uçsuz bucaksız bir hedefe doğru.

Bunaltıcı sıcaklığın içerisinde.

Gece karanlığında.

Bir çözüm bulmaya götürür mü insanı?

Kanadı kırık uçmak kolay mıdır?

Ya da ayağı kırık koşmak?

Uzunca bir yolculuğun ardından.

Yeni bir yolculuğa hazırlanmak.

Hiç arzulamadan.

Ve de hissetmeden.

Sevmek ve de elini herhangi birine uzatmak, doğal mıdır!?

Denize özgürlüğün adını takmak.

Geceleri gökyüzünü seyrederek uyumak.

Hayaller içerisinde bağımsız bir Kıbrıs'ı düşünmek...

İnsanlığın kurtuluşuna kafa yormak.

Yanarken hep birlikte yanmak.

Zor mudur?

Kıbrıs'tan Latin Amerika'yı özlemek.

İnsanlarını düşünmek...

Onlar için bu kurak ve sıcak topraklarda ter dökmek.

Bütün insanlık için kollarını gerip.

Özgürlük diye haykırmak.

Yalnız bile olan.

Kavgaya yeniden atılmak.

Ve şimdiye kadar gelmiş geçmiş bütün sınıf mücadelesi adına.

Herşeye rağmen...

Son gücünle ve ellerin titreyerek, yumruğunu göklere kaldırmak.

Hiç mi adil ve de onurlu değil!?

Küçük bir çocuğun masum gözlerine bakıp...

Ülkenden kalkan savaş uçaklarını bölge halklarını bombalarken görmek.

Komşu ülkelerin çocuklarının, yine kendi ülkeden atılan füzelerle yandığına şahit olmasan da...

Bunu engellemek için mücadele etmek.

Bölünmüş yurtdında, halkla sokağa çıkıp, tek yürek bağlamak...

Askerin onurunun halkın onurundan daha yukarlarda tutulduğu bu ülkede.

Sana ayıp ve yasak denilen şeyin, kırılması gereken ilk zincir olduğuna inandığında...

Her ateş sesinde, yakınlarını ve yoldaşlarını merak ettiğinde...

Ve bu üç parçaya bölünmüş bu kahpe ülkede.

Birlikten kaçarak, tek başına mücadele edenleri duyduğunda...

Hiç mi kendini küçük de olsa, birşeyler kaybetmiş olarak hissetmezsin?

Alıp başını tek başında çıkmak bir yerlere...

Karanlıkta kaybolmak.

Tek başına...

Gölgen arkanda, ayak seslerin duvarlarda yankılanırken.

Dünyada milyarlarca insanın arasında..

Olduğunu hiç mi hissetmezsin.

Tıpkı kırk milyon insan.

Dünyada ölürken..

Ve komşu halklar, bizim üç parça

ülkemizden katledilirken..

Hiç düşünmediğin gibi..

Bu kahrolası sistemin elbet bir gün senin

katkıyla yıkılacağını..

Hiç, ama hiç mi aklına getirmezsin!?

KTHY'nda Skandallar Devam Ediyor

Kuzey Kıbrıs'ın ekonomisinin turizme dayandığını herkes biliyor. Ancak TC devleti ile %50 ortak olan KTHY son bir aydır skandallarla çalkalanıyor. Önce eski genel müdür ve diğer üst müdürler görevden alınıyor. Görevden alındıklarını öğrenen müdürler KTHY'na ait bir dizi evrakları gizlice çalmaya girişiyorlar. Bu yetmezmiş gibi tecavüz dahil 65 ayrı suçtan sabıkası bulunan eski polis müdürü Celal Akbulut Yönetim Kurulu Başkanlığı'na AKP hükümeti tarafından atanıyor. Sabıkalı gazetelerde açıklandığı için Akbulut istifa ediyor.

Skandallar bununla bitmiyor. TC Özelleştirme Dairesi tarafından atanan yeni yönetim kurulu üyelerinin, 40 bin bedava bilet dağıttığı ve Halkın Sesi gazetesinde çıkan habere göre KTHY Yönetim Kurulu üyelerinin kendilerine kıyak kararlar çıkarttıkları bildiriliyor. Alınan karara göre bir gün yönetim kurulu üyeliği yapanların bile ömür boyu aileleriyle birlikte hava yollarından bedava yararlanma haklarına sahip oldukları ortaya çıktı. Bedava seyahat hakkına sahip olanlar arasında Rauf Denktaş da bulunuyor.

Skandallar arasında KTHY'na ait uçakların 9 taneden 3 taneye indirilmesinin arkasında yatan nedenlerin muammalarla dolu olduğu gelen haberler arasında...

AKLINIZI BAŞINIZA ALINIZ!

MGK Genel Sekreteri Orgeneral Tuncer Kılıç Kıbrıs'taki seçimlere dönük olarak "Kıbrıslılardan çıkarlarımızı koruyacak tavır almalarını bekleriz. Aralık seçimlerinde sağduyu kazanmalıdır, akli çelinenler de aklını başına toplamalıdır." demiş.

Paşamız öneride bulunacak da biz dikkate almayacağız? Olmaz!

Türkiyede önlerine birkaç milyon dolar atıldığında Emperyalist Amerikan ve İngilizler'e (ve de Alman ve Fransızlar'a) askerlerini, uçaklarını yerleştirmek için, kullanmaları için iş verenler, vatanın dört bir yanında bunların dinleme cihazlarına toprak verenler, vatan toprağını satanlar, bağımsızlığımızı ayaklar altına alan akli çelinmişler, çıkarlarını oltasına takılmışlar akıllarını başlarına alsınlar!

NATO, yani Amerikan, İngiliz, Alman ve Fransız üslerini ve dinleme cihazlarını derhal zapdetip, içindeki tüm silahlara el

Haydi paşam!

Lafla peynir ekmek gemisi yürümez. Dilin kemiği yok ya. Bizde Doğu Perinçek değiliz ya!

Haydi paşam!

Siz iş başı yapın. Üslere, dinleme istasyonlarına el koyun. Borçları silin. Akli çelinin vatan ve milleti satarak mal sahibi olmuşların malına el koyup millete geri verin. Çıkarlarımızı koruyun. Ardından gelmeyen vatan hainidir!

Ondan sonra, veya o sırada, burada da el ele verir ve İngilizlerin üslerine de el koyarız.

İşte henek, işte deve!

İngiltere Gündemi

Arif Bektaş

Affetmiyoruz!

İngiltere Başbakanı Tony Blair ve ABD Başkanı George Dabulyu Bush, Washington'da bir araya gelip, yaptıklarını haklı çıkarmanın manevralarını yaptılar. Blair, ABD Kongresi'nde konuşan üçüncü İngiliz lider oldu ve ayakta alkışlandı. Konuşmasında, "Irak'ta silah olmasa bile tarih bizi affedecektir" dedi. Buna gerekçe olarak Saddam'ın düşürülmesini gösteren Blair, yeni saldırılara da davetiye çıkardı.

Saddam uğruna en az 10 bin Iraklı sivil öldüren bir insanı kim affeder. İngiliz halkı çoktan bayrak açtı ve istifasını istiyor. Bazı kurumların hazırladıkları Uluslararası Savaş Suçluları Mahkemesi, Blair'i yargılamaya hazırlanıyor. Şimdiden her tarafı kan kokan bu adamlar yargılanıyor.

Irak'a saldırı için öne sürdükleri bütün iddialar yalan çıkarken, bu yalanların üzerini yalanla örtme yolunu tutan bu kan tutmaz adamlar, yeni senaryolarla yeni oyunlar kurmanın da hesaplarını yapmıyor değil. Ama bazen işler ters gidebilir ya da kendi elleriyle ters yüz edebilirler.

Geçtiğimiz haftalarda ölü bulunduğu iddia edilen ve 1990 sonrası Irak'ta silah denetçisi olan Dr. David Kelly'nin, İngiliz Savunma Bakanlığı'na bağlı çalıştığı ve danışmanlık yaptığı biliniyor. BBC muhabiri Andrew Gillighan da BBC'nin "Savuma muhabiri". Irak'a saldırı öncesi, Kuveyt'te BBC'nin açmış olduğu büroda çalışan ve şimdi tekrar Londra'ya dönen Gillighan, istihbarat dolu haberler vermeyi ihmal etmemişti. Kuveyt'te olmasına rağmen Irak halkının duygularını bile anlatma cüretinde bulunuyordu. Irak halkının yanında olmasa bile kokusunu alma yeteneğine sahip.

Dr. Kelly ile Gillighan arasında bağlantıların olduğu ve Gillighan'ın Kelly'den bilgiler olarak aktardığı belirtiliyor. Bunların ortaya çıkmasından sonra Kelly'nin cesedinin bulunması ciddi şüpheleri doğuruyor. Ve İngiliz polisi, 35 hatta 40 yıllık cinayetleri ortaya çıkarmakla övünen İngiliz polisi, hemen kararı verdi ve "intihar" dedi. Olayın ciddi bir şekilde soruşturulmaması da başka ilginç bir nokta.

Ama bütün bunlardan sonra halk, sorumluların istifa etmesini istiyor. Baskılar arttıkça kamuoyu araştırmaları da artıyor. İşte en son araştırmanın sonucu. Irak yalanlarından dolayı Blair istifa etmelidir diyen İngiliz halkının oranı yüzde 65.

Şimdi, kim kimi affediyor. Tarih son zamanlarda daha hızlı işliyor ve her şey daha hızlı değişiyor. "Tarih bizi affedecektir" diyen Blair hangi tarihten bahsediyor? Tarih sizi affetmiyor. Halk çek git diyor. Bazı kesimler ise, gidemezsin diyor ve seni yargılamanın yollarını arıyor. Gidersen kurtulursun. Bütün bunlardan sonra affedileceğinizi düşünebilir misiniz?

İşçi Partisi adı ile dünyaya kan kusturan böyle bir hükümet daha gelmemişti. Tabi ki; Blair'in partisi bir işçi partisi değil. Ama bu isimle 5 ayrı ülkeye saldırdılar 5 yıl içinde. Blair ve Kligi tamamen kana bulanmış adamlar. ABD Kongresi'ne gidip "tarih bizi affedecektir" demek kolay. Doğru, ABD Kongresi sizi affeder. Sadece orası sizi affeder.

Eğer cesaretiniz varsa, gelin bu konuşmaları, kendi memleketiniz Londra'nın göbeğinde Trafalgar Meydanı'nda yapın da göreyim affedilecek misiniz. Ya da Hyde Park'ta yapın bu konuşmaları. Farketmez, Liverpool, Manchester, Leeds, Cardiff yani her hangi bir yerde yapın bu konuşmaları. Bakalım İngiliz halkı sizi affediyor mu?

Dünyadan... Dünyadan... Dünyadan.. Dünyadan...

TÜRKİYE'DE DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜNE SALDIRILAR SÜRÜYOR

Ses sanatçısı, İnsan Hakları Derneği (İHD) üyesi ve insan hakları savunucusu olan Ferhat Tunç, tutuklandı.

Doğubeyazıt Sulh Ceza Mahkemesi'nin giyabi tutuklama kararı nedeniyle Muğla, Milas Sulh Ceza Mahkemesi'ne çıkarılan Tunç, giyabi tutuklama müzekkeresini vicahiye çevirmesinin ardından tutuklanarak Milas Cezaevi'ne götürüldü.

Ancak ilk duruşmasında iddia edilen sözleri söylemediği ses kayıtları tarafından kanıtlandığı için tutuksuz yargılanması kararlaştırıldı.

Tunç'un 22 Haziran 2003'te Doğubeyazıt'ta yaptığı bir konuşma nedeniyle tutuklandığını açıklayan İHD, "21. yüzyılda insanların düşüncesini açıkladığı için tutuklanmasının kabul edilemeyeceğini" vurguladı.

İHD Muş şube başkanı Sevim Yetkiner Tutuklandı

Cezaevinde yaşamını yitiren İsmet Baycan'ın cenaze törenine katılması nedeniyle Türk Ceza Kanunu çerçevesinde tutuklanarak cezaevine kondu. Sevim Yetkiner'den başka bir dizi DEHAP örgüt yöneticisi ve üyeleri de 17 Temmuz günü tutuklanarak hapse gönderildi.

17 Temmuz 1986 tarihinde 99 aydın, tutuklu yakını, sanatçı, hukukçu ve gazeteci tarafından kurulan Türkiye İnsan Hakları Derneği (İHD) büyüterek 14 bini aşkın üyeye sahiptir. İHD Türkiye'de "herkesin düşünce ve inancını serbestçe ifade edebilmesi, kimliğini özgürce taşıyabilmesi, faili cinayetlerin olmaması için, işkence, gözaltında, taciz ve tecavüzlerin olmaması için, hapishanelerde işkence olmaması, tecrit uygulanmaması ve yaşam haklarına yönelik saldırılar olmaması için" 17 yıl mücadele vermektedir.

Türkiye'nin Bingöl Bölgesinde Faşist Saldırıları Durmuyor

TC devleti Bingöl'de sürekli olarak yasaları ve insan haklarını ihlal ediyor. Son olarak Bingöl'ün Yumaklı köyünde yapılan saldırıda 5 köylü yaşamalarını yitirmişler.

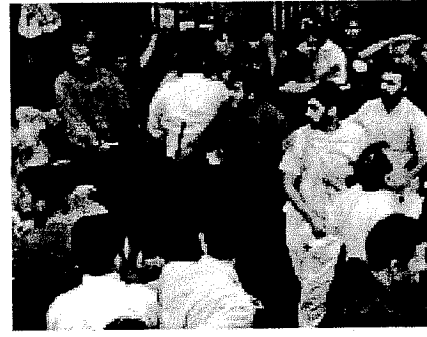
Bingöl'de 2001 yılında 280, 2002'de 490, ve 2003 yılında 630 ihlalin kayıtlara geçtiğini hatırlatan Türkiye İnsan Hakları Derneği (İHD) Bingöl Şube Başkanı Rıdvan Kızgın, Bingöl merkezde ve kırsal alanlarda kimliği meçhul kişilerin dolaştığını bildirdi. Ayrıca köylere gidip yiyecek ve su isteyen meçhul kişilerin ertesi gün tekrar köye gelip, yardım ve yataklık ettikleri gerekçesiyle köylüleri gözaltına aldıklarını kaydetti. Köylülerin yaşam güvenliklerinin tehdit altında olduğunu söyleyen Kızgın, Bingöl'de son zamanlarda ifade özgürlüğünün, demokratik aktivitelerin yapılamadığını dikkat çekti.

İRAN'DAN KISA KISA

ABD'den İran Medyasına Müdahale Amerikan hükümeti, İran'a televizyon kanalıyla girmeyi planlıyor. ABD'nin İranlılar için özel haber yayını yapacağı açıklandı.

Amerika'nın Sesi Radyosu'ndan (Voice of America) bir yetkili, İranlılara "bilgi sağlamak" amacıyla yapılacak haber yayınının pazar günü başlayacağını söyledi.

ABD, haber yayınına Eylül ayının sonuna kadar devam etmeyi planlıyor. Amerikan hükümetinin dış yayınlardan sorumlu kurulunun bu yöndeki kararını, İran'da geçen ay öğrenci gösterilerinin başlamasından sonra aldığı kaydedildi.

Uydu antenine ceza

İran'da, Başkent Tahran'da güvenlik güçleri uydu televizyon antenlerini topluyor. Özellikle 10-20 Haziran arasında rejim karşıtı gösterilere sahne olan bölgelerde evlere baskın düzenlenerek, uydu antenlerine el konulduğu bildirildi. Uydu anteni sahipleri mahkemeye çağırılarak 1 milyon ile 5 milyon riyal (120 ile 600 dolar) arasında değişen para cezalarına çarptırılıyor. Rejim karşıtı gösterilerin merkezi durumundaki Tahran Üniversitesi yakınında bir bölgede, sivil polislerin, baskın yaptıkları evlerdeki uydu antenlerini çatılardan aşağı fırlattığı belirtildi. Uydu antenlerinin kullanımının yasak olduğu İran'da, yetkililer, ABD'den yayın yapan uydu televizyon kanallarının rejim karşıtı gösterileri kısırttığını söylemişti.

Öğrencilerin açlık grevi

Rejim karşıtı gösteriler sırasında tutuklanan öğrencilerin serbest bırakılması için arkadaşları açlık grevi başlattı. Tahran'daki Allame Tabatabai Üniversitesi öğrencileri, tutuklanan göstericilerin serbest bırakılması ve göstericilere karşı şiddet kullananların yargılanması için açlık grevine başladılar. Ülkenin orta kesimindeki İsfahan kentinde de öğrencilerin açlık grevi yaptığı bildirilirken, kuzeydoğudaki Horasan eyaletinin başkenti Meşhed'deki Ferdovski Üniversitesi'nden 8 öğrencinin bu eyleme katıldığı belirtildi.

İran Yargı Sözcüsü Gulamhüseyn Elham, son öğrenci gösterilerinde tutuklanan öğrenci sayısının 50'si başkent Tahran'dan olmak üzere 100'ün altında olduğunu açıklamıştı. Başsavcı Abdülnebi Namazi ise 10-20 Haziran'da yapılan rejim karşıtı gösterilerde ülke çapında 4 bin göstericinin tutuklandığını, daha sonra bunların yarısının serbest bırakıldığını, tutuklananların arasında 30'u lider konumunda 800 öğrencinin bulunduğunu söylemişti.

Afrika'ya ABD Çıkarması

ABD ordusu, 'terörizmle savaş' gerekçesiyle Kuzey Afrika'da yeni anlaşmalar ve tatbikatlarla varlığını genişletmeyi planlıyor. Liberya'ya 'barış gücü' gönderilmesinin tartışıldığı bu günlerde ABD, Tunus ve Fas'ta da askeri bağlarını güçlendirmenin peşinde.

Pentagon'un planları arasında Mali ve Cezayir gibi ülkelerde bulunan askeri üsler uzun süreli giriş hakkı sağlama anlaşmaları da bulunuyor.

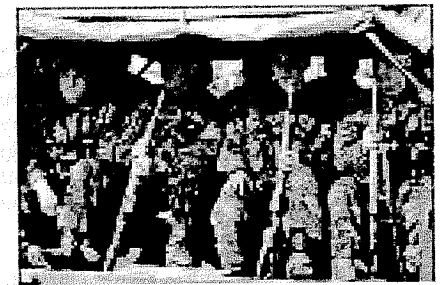
Senegal ve Uganda gibi ülkelerin isimleri de ABD projelerinde yer alıyor. Bu ülkelerde yakıt ikmal etmeyi tasarlayan ABD, Afrika ülkelerinde kalıcı üs kurmayı amaçlamadığını öne sürüyor. Bunun yerine Afrika'nın birçok yerinde askeri operasyonlar düzenleyen ABD ordusunun Avrupa Komutanı, şu an Avrupa'da bulunan askerleri Afrika kamplarına gönderecek. Deniz piyadelerinin Batı Afrika kıyılarında çok zaman harcayacağı söyleniyor. Komutanın bu sonbaharda istihbarat toplamak ve ülkede devriye gezme konusunda Kuzey Afrika askerlerini eğitmek üzere askerler göndermesi bekleniyor.

Afrika ülkelerine dair planların

bazılarının hazırlanma aşamasında olduğu, bazılarının da Savunma Bakanı Donald Rumsfeld ve diğer yetkililerden onay beklediği belirtildi. Ancak ABD'nin Afrika'da başlatacağı askeri 'girişimler' için fazla beklemeceği söyleniyor. Avrupa Komutanı Başkanı General James L. Jones, "Daha önce de gördüğümüz gibi Afrika gittikçe büyüyen bir problem haline geliyor. Teröristler neredeyse oraya gitmeliyiz" diye konuştu.

Bu demeçlerle Afrika'da kurtuluş mücadelesi vermek isteyenlerin şimdiden önünün kesileceği görülüyor.

Türkiye'de "Barış ve Kardeşlik" Konserine Yasak Kondu

Urfa, Birecik, Viranşehir, Ceylanpınar ve Halfeti'de düzenlenmek istenen Barış ve Kardeşlik konserlerine izin verilmedi. Konserlere izin verilmeme gerekçesi olarak da Halfeti'de gerçekleştirilen 'Kenevir operasyonu' gösterildi. DEHAP Urfa İl Başkanı Ahmet Dağtekin bu durumu 'saçma' olarak niteleyerek 'Havadan sudan nedenlerle konserlere izin verilmediğini' söyledi.

Konser için yaptıkları başvurularda ilginç taleplerle karşılaştıklarını belirten DEHAP Urfa İl Başkanı Dağtekin, Halfeti'de müzisyenlerin hangi enstrümanları çalacaklarını, Ceylanpınar'da ise hangi parçaları çalacaklarının listesinin istendiğini kaydetti. Böyle bir şeyi ilk defa yaşadıklarını ifade eden Dağtekin bu durumu 'saçma' olarak niteledi. Havadan sudan nedenlerle konserlere izin verilmediğini söyleyen Ahmet Dağtekin Halfeti'deki başvurularının 'Kenevir operasyonu nedeniyle güvenliğin sağlanamayacağı' gerekçesiyle reddedildiğini belirtti.

Türkiye'de Okul Bahçeleri Satılık

İçine düştüğü ekonomik bunalımdan bir türlü kurtulamayan TC hükümeti, sadece devlet işletmelerini özelleştirme ile yetinmiyor. Kirlardaki boş alanların yanında şehirlerde de çok değer tutan okul bahçelerini de satışa çıkarmayı planlıyor. Okulların eski olduğunu dile getiren hükümet, okulları yenileyeceğine veya şehirler için açık yeşil alana çevireceğine büyük şirketlere alışveriş merkezi kurmak için peşkeş çekiyor.

Atina'da göçmen işçi eylemi

Yunanistan'da sayıları 1.5 milyonu bulan göçmenler, yoğun sömürü altında ve insanlık dışı koşullarda yaşamak istemediklerini haykırıyor. Göçmenler, sosyal güvence ve çalışma hayatında eşit haklar talep ediyor. Yıllardan beri birçok sorunla baş başa bulunan göçmen işçiler, önceki gün Atina'da bir gösteri düzenlediler. Birçok ülkeden mülteci örgütlerinin Omonia Meydanı'nda başlattığı gösteriye 5 bin kişi katıldı. Alanda yapılan konuşmalarda, yabancılara ancak üçte birinin sosyal haklara sahip oldukları ve azgın sömürü koşullarıyla karşı karşıya oldukları vurgulanarak, ülkede bulunan tüm yabancılara birlikte hareket edecekleri açıklandı.

Dünyadan... Dünyadan... Dünyadan.. Dünyadan...

Mahkemede
Polis Saldırısı

Seçim çalışmaları sırasında öldürülen Özgürlük ve Dayanışma Partisi (ÖDP) üyesi Sinan Kayış duruşmasından sonra ÖDP'lilere polis saldırısı oldu. Slogan atmak isteyenlere saldıran polis 22 kişiyi göz altına aldı.

Bilindiği gibi ÖDP üyesi Sinan Kayış 3 Kasım seçimleri döneminde bildiri dağıtım sırasında öldürülmüştü.

İstanbul 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davaya tutuklu sanıklar Ziya Yücepe ve Ömer Karakuş katıldı. Esas hakkındaki görüşünü açıklayan Cumhuriyet Savcısı, Yücepe'nin faili belli olmayacak şekilde adam öldürmek ve ruhsatsız silah bulundurmaya suçlarından 16. 5 yıla kadar, diğer sanık Ömer Karakuş'un da 15 yıla kadar hapsini istedi.

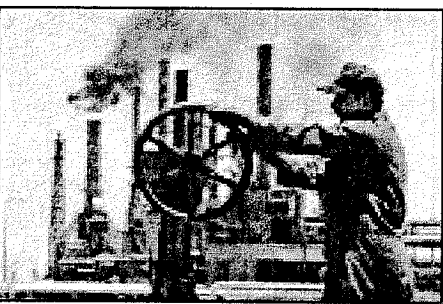
Kayış'ın avukatları ise cinayeti kimin işlediğinin belli olduğunu belirterek, sanıkların planlayarak adam öldürmek suçlarından cezalandırılmasını istedikler. Tahliye isteklerini reddeden mahkeme heyeti duruşmayı erteledi.

Dünya Felsefe
Kongresi

İstanbul kenti 10-17 Ağustos 2003 tarihleri arasında 21. yüzyılın ilk Dünya Felsefe Kongresi'ne "ev sahipliği" yapacak. 83 ülkeden 1600 "filozof", felsefenin çeşitli dallarında 1100 civarında "tebliğ" ya da "bildiri" sunacak.

Tarihin tanıdığı en önemli ve en büyük felsefecilerden biri olan ve Aristot, Comte, Hegel gibi felsefe akımlarına damgalarını vurmuş düşünürlerin dogmalarını dinamitleyen tarihsel, diyalektik ve materyalist görüşleriyle dünyanın değiştirilmesi için yeni bir yol açan Marks, felsefecilerin "dünyayı yorumlamak"la yetindiklerini, ama aslolanın onu değiştirmek olduğunu söylemişti. 'Marks'ın felsefesi'ni bu nedenle, değişimin diyalektiğinin bilimi olarak almak da mümkün.

Darwin'in "Evrin Teorisi"nin "yaratılış"çı görüşlere darbe vurduğu ve "inançlara saldırı içerdiği" gerekçesiyle ortaöğretim ders kitaplarından çıkarıldığı, insan ve yaşamın "toprakten, ateşten ve sudan" "halk edilerek ve ruh üflenerek" oluşturulduğu rivayetlerinin hâkim kılındığı ve kaderciliğin pençesinde burjuva hâkimiyetinin değişmezliğine inandırılan insanların ülkesinde toplanan bir "Dünya Felsefe Kongresi"! Böylesi bir kongre kuşkusuz önemlidir.

ABD Irak Petrolünü
Rehin Alıyor

ABD Irak petrolünü savaş sonrası tamiratlar için rehin olarak tutacağını açıkladı. ABD planlarına göre Irak petrolünün gelecek 10 yılda ABD Export Import Bank tarafından kontrol altına alınması planlanıyor. Bu çerçevede ABD Irak'a 30 milyar dolar borç vermeyi planlıyor. Bilindiği gibi bu metod 1918 yılında Almanya'ya karşı kullanılan bir metoddü. Ve ABD emperyalizminin bu girişimi halen 120 milyar borcu olan Irak halkının daha da sefaletle itilmesini gösteriyor. ABD bu planları yaparken İngiliz hükümetinin Uluslararası Gelişme Bakanlığı bu düzenlemede yer

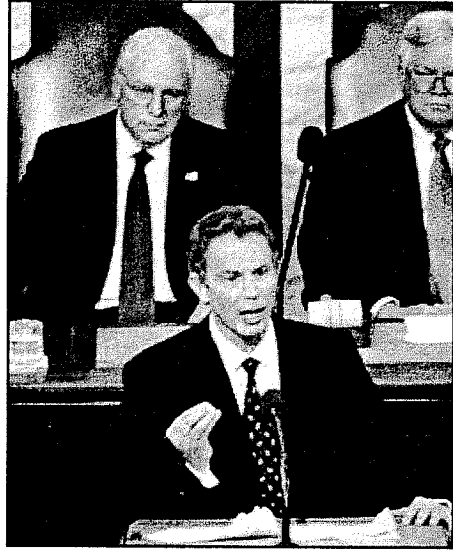
alabileceğini açıkladı.

Irak'ta Kitle İmha
Silahları Var Mıydı
Yok Muydu? -II-

İngiliz Blair hükümeti hazırladığı raporunda eski Irak rejiminin elinde 45 dakikada kullanılabilecek kitle imha silahları olduğunu iddia etmişti. Tüm veriler bunun aksini gösterdiği halde bunun doğru olduğu bazı çevreler tarafından hala daha da savunulmaktadır.

BM silah denetçileri başkanı Hans Blix, İngiliz Independent gazetesine verdiği demeçte, Tony Blair'ın "temel hata" yaptığını, Mart ayına kadar kendilerinin yaptıkları araştırmalarda İngiliz ve Amerika istihbarat servislerinin bilgilerinin pek de güvenilir olmadığını gözlemlediğini söyledi.

İstihbarat servislerinin bilgileri sadece bununla kalmıyor. ABD emperyalist başkanı George Bush da, konsey konuşmasında, Saddam rejiminin Nijer'den uranyum almaya çalıştığını söylemişti. Daha sonraki araştırmalar bu iddianın sahte belgelere dayandığını göstermişti. Her zaman olduğu gibi bu

sefer de ABD rejimi sorumluluktan sıyrılarak bu bilginin İngiliz hükümetinden geldiğini açıklamıştı. CIA ve FBI gibi güçlü örgütlere sahip olan ABD emperyalizmini böyle ciddi iddiaları dentelemeye hiç mi gerek duymamıştı?

Emperyalistler birbirlerini korumak için sorumlulukları sıradan memurların sırtına yüklemektedirler. Nijer'den böyle bir talep yapılmadığını bilen İngiliz emperyalist hükümeti dışişleri bakanı Jack Straw, derhal devreye girerek bu istihbaratın hala daha doğru olduğunu iddia ediyor. Bush, Tony Blair'a, Tony Blair ise Bush'a arka çıkarak birbirlerini kolluyor. Böylece de hazırladıkları planları uygulamaya devam ediyor.

CIA 2000 yılının başlarında eski ABD diplomatı Joseph Wilson'u Nijer'e bu işi araştırmak için gönderdi. Bu dönemde Wilson yaptığı araştırmada bu iddianın doğru olmadığını tespit etti. Basına yansıyan bilgilere göre İngiliz hükümetinin ABD hükümetine gönderdiği bu sahtelenmiş belgeler, İtalyan hükümeti tarafından bir Afrikalı diplomattan satın alınmış. Ancak Bush'un konuşmasının ardından Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı kanıt olarak sunulan bu belgelerin sahte olduğunu bir kez daha belgeledi. Dolayısıyla CIA ve Beyaz Saray bilinçli bir şekilde önceden kamu oyuna yansımaya sahtelenmiş belgeleri doğruymuş gibi halka sundu. Fakat daha önemli olan, tıpkı İngiltere'de olduğu gibi ABD'de de derin devlet görev başında idi. Gerek İngiltere'de, gerekse ABD'de derin devlet savaş kararı almış ve bütün olanaklarını seferber etmişti. Bunun için her türlü sahte belgeleri kullanmak mübahtı.

Artık dünyada bu iddialara Tony Blair ve Bush haricinde kimsesi inanmamaktadır.

Dünya Tekeli Microsoft
Münih'te İhaleyi
Nasıl Kaybetti?

Münih Almanya'nın üçüncü büyük şehri. Münih belediyesi bilgisayarlarını yenilemek için ihaleye çıktı. İhaleye katılanlar arasında Microsoft da vardı. Microsoft 14 bin bilgisayarı yenileyeceğini ve uzun vadede bakımının çok ucuza yapılabileceğini açıkladı.

Ancak ihalede kayda değer başka bir teklif daha vardı. Bu teklif daha önce, bu boyutta, hiçbir yerde görülmemişti. IBM ve SuSE, Linux işletim sistemiyle, 35.7 milyon dolara 14 bin bilgisayarı yenileyebileceğini ve uzun vadede bakımının çok ucuza yapılabileceğini açıkladı.

Bunu gören Microsoft, genel müdür Steve Ballmer'i Münih'e yolladı. Amaç gayet açıktı; ne pahasına olursa olsun Linux sistemi bu ihaleyi almamalıydı. Microsoft önce teklifini 31.9 milyon dolara, daha sonra da 23.7 milyon dolara düşürdü. Ancak Münih belediyesi uzun vadeli değerlendirmelerde böyle bir teklifin çok daha pahalıya mal olacağını gözlemledi.

Microsoft özgür bedava yazılıma, Linux'e karşı savaş açmıştı; Münih belediye meclis üyelerini İsviçre'de "ağırlamaya" girişti. Belediyeye yaptığı sunuşta Microsoft sanki belediyenin sormak istediği soruları biliyordu. Gelişmelerden memnun olmayan Microsoft, Almanya'nın IBM şirketinde çalışan Jürgen Gallman'ı işe alarak Linux'e karşı saldırıya geçti. Ancak tüm bunlara rağmen 80 üyelik Münih belediye meclisi 28 Mayıs'ta 50'ye 30 oyla Linux işletim sistemini yeni bilgisayarlarında kullanmayı onayladı.

Özgür yazılım olan Linux işletim sistemi ve bununla beraber çalışan bedava yazılımlar, öyle bir kaliteye ulaştı ki Microsoft gibi tekellerin korkulu rüyasına dönüştü.

İhaleyi kaybeden Microsoft 4 Haziran'da tüm şirket çalışanlarına bir e-posta yollayarak hiçbir şart altında Linux'e karşı ihale kaybetmemeleri için uyarıda bulundu.

Münih belediyesinin bu kararı aslında geniş çaplı bilgisayar donanımı isteyen tüm işletmeler ve devlet kurumlarına örnek teşkil etmektedir.

Bu ihale sonucu aynı zamanda gelecek yıllardaki yazılım ihalelerinin kaderini de belirleyecek.

Londra Mektubu

A. Önal

Savaş Gerekçesi

ABD ve İngiliz emperyalistleri, Irak'a savaş açarken gerekçe olarak Saddam rejiminin kitle imha silahlarına sahip olduğunu ve BM kararlarına aykırı davranarak bu silahları bulundurduğunu kamuoyuna sürekli olarak açıkladılar.

Irak işgal edildi, ancak hiçbir kitle imha silahı bulunamadı... Emperyalistlerin yalanları bu süreç içinde ortaya çıktı ve emperyalist hükümetlerin sahtekarlığı su yüzüne çıktı. Tony Blair ve Bush rejimlerinin sahtekarlığını tüm dünya görmeye başladı.

İngiliz basınına yansıyan ve medya aracılığı ile halkın nasıl aldatıldığı gözler önüne serildiğinde, İngiliz emperyalistleri kudurmuş köpeğe döndü. Sahtekarlıklarını gözler önüne seren doğruları söyleyenlerin kimler olduğunu tesbit etmek için her türlü aracı devreye koydu.

Mikrobiyoloji ve kitle imha silahları konusunda uzman olan ve de BM silah denetçisi olarak da görev yapan Dr David Kelly, dürüst bir şekilde öne çıkarak BBC gazetecisi ile görüşme yaptığını, ancak "Irak Dosyasının şişirildiği" konusunda kaynağın kendisi olmadığını açıkladı.

Fakat rejimin bununla yetinme niyeti yoktu.

Halka yalan bilgiler veren rejim, sahtekarlığını örtmek için birilerini suçlu göstermede geri kalmadı. Dr Kelly'yi hedef göstererek bu skandaldan kurtulmaya girişti. Avam Kamarası Irak Komisyonu raporu komisyon başkanının oyu sayesinde Blair hükümeti ipten kurtarıldı. Her zaman olduğu gibi bu kez de olayı geçiştirmeye çalıştı emperyalistler...

Ancak bu olay sona ermedi.

BBC, gazetecilik etiğine aykırı olduğunu söyleyerek bilginin kaynağını açıklamadı. Rejim bu kez istihbarat komisyonunu devreye sokarak gerek Dr Kelly'yi, gerekse BBC'nin gazetecisi Gillighan'ı kapalı kapılar ardında sorgulamaya çekmeye girişti. Dürüstlüğü ile bilinen bilim adamı Dr Kelly'yi kamuoyu önünde 'gammazcı' ilan ediyordu İngiliz emperyalistleri... Ne de olsa yalanlarla iş yapmaya alışan rejim kendini bu şekilde aklamak istiyordu. Dr Kelly'yi medyanın merkezinden korumak yerine onu medyanın merkezi haline getirdi.

Dr Kelly burjuva siyasetin sahtekarlığına ve saldırılarına karşı göğüs gerse de yara almış, yıllarca bilime verdiği değerden dolayı "dürüstlüğüne" toz kondurmak istememiş ve bir Perşembe günü kırdı dolaşmaya çıktığı gün evine geri dönmemişti.

Polis Dr Kelly'nin intihar ettiğini açıkladı.

Önemli bir bilim adamının ölümüne yol açanlar, bu sorumluluğu kabul edip gerekeni yapacaklar mı, yoksa bu olayı da geçiştirip üstüne sünger mi çekecekler?

Gençlik... Gençlik... Gençlik...Gençlik... Gençlik... Gençlik...Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik...

Soru

**Birlik Mücadele
Dayanışma sloganının
anlamı nedir?**

Polemik

Bu ülkede ne bölücüler gördük, şu anda koltuklarda oturuyorlar. Bunlara bu hakkı halk vermedi dersem bana kızmayın. Denktaş yerine Ankara yazacak olanlara da gücenmeyin. Gerçek bu! Bundan sonra artık bizim sözümüz geçmeli. Koltuklara halk oturmalı. Bütün barış yanlısı güçler bu amaçla birleşmeli.

Üniversite Gençliği

Kıbrıs sorunu çözülmeden,
üniversitelere yerleşen çıkarıcı, gerici
kesim asla temizlenmeyecek.
Beslendikleri yer mevcut
sistem de, o yüzden...

Yıkılması Gereken Bir Tek Rejim varsa, ayrı mücadele ne diye?

Evren Maner

Başından başlayalım. CTP gençlik kolları genel başkanı Nuri Sılay, "CTP, 1990 DMP örneğini iyi değerlendirerek birtakım örgütlerin sahip oldukları anti-CTP politikasının ne gibi zararlar getireceğini analiz ederek, KKTC'de (Kıbrıs'ın işgal altındaki kuzeyi-bn) yer alan nispi temsil sisteminde tek listenin mi yoksa birden fazla listenin mi toplumun yararına olacağını hesaplayarak, 33 yıllık birikiminin getirdiği örgütlü yapı, kadro bilinci ve tecrübesini kullanmasını anti-CTP' ciler tarafından engellemelerini önlemek için, tarihinin en büyük fedakarlığını yapıp örgütünü ve seçim listelerini toplumun en geniş kesimlerine açık bağımsız olarak CTP listelerinden girilmesine olanak tanımak için ismini, amblemini ve tüzüğünü değiştirme kararı almıştı"(CTP gençlik web sayfasından).

Yazıyı referans olarak devam edelim. Mücadele biçimleri sorunu özellikle, ve de özellikle Kıbrıs'ın kuzeyinde incelerken şunlara dikkat etmeliyiz. Bir anlaşmaya ulaşmak için ve de tek bir hedefi devirmek için, var olan rejimi devirmek için temel istemler nelerdir? Biz KSG olarak her zaman değişik mücadele biçimlerini kabul ettik ve bu yolla barışa ulaşılması ve Annan Planı çerçevesinde bir anlaşmanın yaratılması için kendi politikamızdan ve pratikte uyguladığımız mücadele tarzlarını değiştirerek, koşullara göre yeniden takdikler belirledik. Onları "uydurmadık". Kitlenin, hareketin gelişimi içinde kendisini gösteren mücadele biçimlerini genelleştirerek, bunların nasıl örgütleneceğini ve de mevcut hedef içerisinde bunlara nasıl bilinçli bir ifade vereceğimize kafa yorduk. CTP gençliğin DMP örneğinde ortaya koyduğu ve 33 yıllık mücadeleye dayanarak öve öve bahsini ettiği CTP ve Birleşik Güçler, Kıbrıs'ın şu anki koşullarında doktrinci bir reçete halini almazken, KSG'nin eleştirileri mi CTP'nin birliğe katılmasına engel oluyor? CTP gençlik mi bunu fark ediyor ve de durmaksızın yorumlamaya başlıyor? Hem de CTP kongresinin aldığı "çamur atmama" kararına rağmen?

Kıbrıs'ın kuzeyinde BMBP'nun kurulma amaçlarından biri de hareketin gelişmesi ve de yığınların Kıbrıs sorunu paralelinde kesinleşen iktisadi ve siyasi bunalımlar içerisinde aktif mücadeleye katılımını sağlamak olmuştur. Rejimin

karşısında bir bütün olarak değil de, DMP örneğini göstererek, geri durmak mı gerekirdi? Buna karşı bir tutum takınılmamalı mıydı? 33 yıllık deneyime sahip CTP, BMBP öncesi yaklaşan bunalımı göremedi mi? Ve biz o dönemlerde yine birlik çağrısı yaparken de mi, sırf biz suçladığımızdan ve de sözde saldırdığımızdan dolayı mı asla Kıbrıs Türk solu birleşemedi? CTP sadece DMP döneminde birlik istemişse ve de bu başarısızlığa uğradıysa, bunun şu anki çözünürlüğü BDH'dan ayrı kalmak mı olur?

Eğer bir halk mücadelesinden bahsediyorsak, bu o sorunun kesinkes tarihsel bir şekilde incelenmesini gerektirir. Birliğe katılmadığı için bizim eleştirilerimize kırılan CTP yönetimi ve onun uydusu gençlik kolları, Avrupa gazetesi yazarlarına "ajan provakatör"

derken hiç mi saldırı yapmıyordu? Akıncı'ya laf atarken, hiç mi iktidarda olduğu dönemleri düşünmedi bizim CTP'li yoldaşlar? Özker Özgür gibi birisini partiden kaybederken, hiç mi bunu sorgulamadı? Kazım Denizci neden artık CTP'li değil diye düşünemedi mi? Seksen bin Kıbrıslı Türk meydanları doldururken, bunların hepsi CTP'li miydi? Meydanlarda "Birlik Mücadele Dayanışma" diye slogan atanlar hangi gruplardı? KSG mi? Sizin birlikten ve de mücadeleden verdiğiniz ana mesaj, o zamanlar CTP kontrolü altında mevcut güçler miydi?

Bu konu uzar ve de gider. Ama bilinmesi gereken tek bir nokta vardır! Evet, halk birlik istiyor. Ama meclise girip sandalyeleri altına almayı planlayan bir birlik değil. Halk "sistemi yaralamak" istemiyor. Meydanlardan çıkan ses bu değildi. Halk bu rejimi, bu düzeni artık yıkmak istiyor. Yerine başka bir düzen kurmak istiyor. Kıbrıs'ı birleştirmek istiyor. Bu halk artık Türkiye'nin çıkarlarından konuşmak istemiyor. Türkiye askeriyle yeteri kadar bu ülkeyi kullandı. Dünyanın en sağlam üssü haline

getirdi. Halk, artık Cenevrelerde, Strazburug'larda "Türkiye'yi de AB'ye alın" diyen ve Kıbrıs hakkında pek birşey söylemeyen liderleri istemiyor. Kıbrıs'ı güney ve kuzey diye ayıranları hele hiç... Kıbrıs bağımsız olmalıdır, meydanlara da TC bayrağını taşıyanlar hala daha dün gibi biliniyor. Türkiye'den adımıza yerleşen göçmenlere kötü davrananlar, onları istemeyenler, "gaco" diye hakaret edenler, şimdi onlardan oy toplamak istiyor. Bu ne kadar mantıklıdır? Sandalye hevesinden ne kadar uzakta bir duruştur, değil mi?

Akıncı ile kurulan birliğe katılmamanın en mantıklı sebebi sadece DMP örneği mi? O dönemde yaşanan tecrübeler mi? Nuri arkadaş o dönemi yeniden çalışmasını tavsiye ediyoruz. Ve şu anki koşullarla bir karşılaştırmasını... CTP

gençlik kollarının, üs yönetimin haberi olmadan ve de kontrolü dışında yazı yazmadığı bariz olarak ortadadır. CTP yönetimi KSG'ye bir mesaj yollamak istiyorsa, buyursun gazetemizde yazsın. Biz açığız. Gerekirse halk önünde de tartışırız.

Bu topraklar üzerinde çok şeyler gördük. Ama birleşmemek için böyle bir bahaneyi sanırım tarih sahnesinde ilk defa görüyoruz. Nuri arkadaş halk gerçek kararı verecektir diyor. Halkın vereceği karara yönelik atıflar mı devrimci açıdan önemlidir, yoksa mevcut koşullarda bizlerin yapması gerekenler mi? Bölünen oylar mı daha mantıklıdır? Halk elbette kararını verecektir. Ama şu da bilinmelidir ki, bölünmüşlük yüzünden kaybedilen bir Referandum, Denktaş- Ankara rejimini Kıbrıs'ın kuzeyinde büyük bir gerici operasyonuna götürecektir. Muhalefet bir daha ayağa kalkamayacak ve de Annan Planı bile hayal olacaktır. İşte tam bu sırada YBH'nın "AB bu işi halleder" şiarı gelsin de bizi kurtarsın... O zaman hesaplamaya bile vaktimiz kalmayacak. Yoksa siz güvenceyi şimdiden aldınız mı? Biz halkın meydanlardaki sesine kulak vererek birleşelim de, siz bizi "anti-CTP'ci" çağırın. Orası sizin bileceğiniz iş. Bize göre CTP'nin yeri Barış ve Demokrasi Hareketi'dir. Naci Talat hayatta olsaydı böyle yapmaz mıydı? Yoksa o da mı oyları bölürdü? Biraz tarihe ve mücadele şekillerine dikkat edelim. Zaman, demogoji yapma ve de gereksiz yere rekabete girme zamanı değildir.

Halk sadece Birlik, Mücadele ve Dayanışma değil, Birlik, Mücadele ve Zafer de istiyor.

Senegal böyle zulüm görmedi

ABD Başkanı George W. Bush'un 5 ülkeyi kapsayan Afrika turu, bu ülkelerin halkları için eziyete dönüştü. Senegal'de Bush'un geçtiği sokaklarda sokağa çıkma yasağı ilan edilmesinden, Nijerya'nın yoksul semtlerinde 'temizlik' gerekçesiyle gecekonduların yıkılmasına kadar uzanan baskıcı uygulamaların, sadece bunlarla sınırlı olmadığı ortaya çıktı.

Bush'un ziyaretlerinin ilk durağı olan Senegal'de halk, gezinin tamamlanmasıyla rahat bir nefes aldı. Adını vermeyen bir Senegalli, perşembe ve pazartesi günleri 1500 kişinin tutuklandığını ve bu kişilerin ancak 'Büyük Adam'ın gidişinin ardından serbest bırakıldığını belirtti.

Bush'un ziyareti süresince ABD askeri uçaklarının gün boyunca keşif uçuşu yapması, başkent Dakar'da halkın geceleri uyuyamamasına neden oldu. Bush'a toplam 700 güvenlik görevlisinin korumalık yaptığı, Senegal güvenlik güçlerinin Bush'un yanına dahi yaklaştırmadığı kaydedildi.

İki gün hayat durdu

ABD Başkanı'nın ülkede bulunduğu iki gün boyunca Senegalliler okullarına, işyerlerine, hastanelere gidemedi. Zira, tüm bu binaların bulunduğu sokaklara giriş-çıkış iki gün boyunca yasaklandı. Pazartesi günü başlaması gereken sınavlar ise çarşamba gününe ertelendi.

Bush'un yolu üzerinde bulunan tüm ağaçlar kesildi. Bu ağaçlar, ortalama 100 yaşındaydı.

Evlerinden oldular

Bush, 15. ve 19. yüzyıllar arasında ABD'ye Afrikalı kölelerin gönderildiği Goree adasında 'köle evleri' olarak adlandırılan evlerden birini de ziyaret etmişti. Bu ziyaretin ceremesini de ada halkı çekti.

Birçok devlet başkanı ve turistin olaysız ziyaret ettiği evin çevresinde yaşayan halk, Bush'un gelmesinden önce evlerinden çıkartıldı. Adalıların evlerine giren korumalar, köpeklerle gardiroları dahi aradı.

Tüm bunların yanı sıra başkent Dakar ve Goree adası arasında yapılan feribot seferleri iptal edilirken, işyerleri gün boyunca kapatıldı.

Ekonomiye darbe

İktisatçılar, Senegal ekonomisinin bu ziyaret boyunca işyerlerinin kapatılması ve halkın evlerine hapsolması nedeniyle büyük zarar ettiğini belirtiyor.

Hükümet aşağılandı

Halkın yanı sıra, Senegal hükümeti de Bush tarafından aşağılandı. Goree adasında Bush'un yaptığı 'tarihi konuşma' televizyon ekranlarına yansırken, Senegal Devlet Başkanı'na konuşma hakkı verilmediği gözlemlendi.

Bush'un ülkedeki temaslarına dair haberleri de ancak Amerikalı gazeteciler yapabili, çünkü Senegalli gazeteciler, havaalanı dahil Bush'un bulunduğu hiçbir mekâna alınmadılar.

Ülkede kendi özel aracıyla gezen Bush, Senegal yapımı koltuklara bile oturmadı ve kendi getirdiği yiyecekleri yedi.

BİZİM TİYATROMUZ, ONLARIN TİYATROSU...

Marks'ın şu sözü önemlidir;
"Tarih, sınıf savaşlarının tarihidir".

Sınıfların varlığı, toplumda ekonomik, sosyal, kültürel ayrımları da beraberinde getirir.

Örneğin, günümüzde ekonomik anlamda burjuvazinin elinde üretim araçlarının özel mülkiyeti vardır.

Proletaryanın ise yoktur. Örneğin günümüzde sosyal anlamda burjuvazinin sosyallığı, sosyalleşmesi ile proletaryanın sosyal ilişkileri arasında dağlar kadar fark vardır.

Burjuvazinin kültürü farklıdır, proletaryanın farklı.

Örnekler çoğaltılabilir... Sanat anlamında da her sınıf kendi sanatçıları çıkarır.

Burjuvazinin sanatçıları bir yanda, proletaryanın sanatçıları öbür yandadır.

ONLARIN SANATI:

Burjuva sanat anlayışının en belirgin özelliği, "sanatla siyaset birarada olmaz" mantığıyla hareket etmesidir. Sanat, halk gerçekliğinden, sınıf gerçekliğinden ayrı tutulmalı, sanat, salt estetiksel bir kaygı olarak ele alınmalıdır. Bu mantık bizi nereye götürür, şimdi ona bir göz atalım;

HAYAT SİYASETTİR:

"Sanat ayrı, siyaset ayrı" demagogisi, burjuvazinin "sanatçıların" temel ilkelerindendir. Halbuki burjuva sanatı, bu mantıkla yine siyaset yaptığının aslında çok net olarak da bilincindedir. Yaşamda tarafsızlık diye bir olgunun olmadığı gerçeği dikkate alındığında, karşımıza iki yol çıkar;

- a- Burjuvazinin yolu
- b- Proletaryanın yolu

Burjuva "sanat" anlayışı, sanatı siyasetten ayırmaya çalışmakla, doğrudan burjuvaziye hizmet eder. "Aman siyasallaşmayalım, sahneyi miting alanına çevirmeyelim" paranoyası ya da bilinciyle burjuva sanat, burjuva kültürün emekçi halkı yozlaştırma, kültürel erozyona uğratma, apolitikleştirme ve "uyutma" çabalarına, yürüttüğü "mantık" ile burjuvaziye hizmet eder.

Burjuva sanatçılara göre, sahnede halkı uyandırmaya yönelik en ufak replik, hareket vs. sanatı hemen sloganlaştırmak, tekdüzelige indirgemek anlamına gelir. Sanat ne kadar anlaşılabilir, ağıdalı yapılsa, insanlar ne kadar çok şey anlamazsa, o kadar "iyi icra edilmiştir". Ya da izleyici oyunu anlık yaşarsa, tiyatrodan çıktıktan yarım saat sonra unutursa, bu da "mükemmel icra edilmiş" bir eser olur. Aslında her iki durum da, burjuvazi için mükemmel icra edilmiştir. Halka birşey vermemiştir, tiyatrunun değiştirici/dönüştürücü işlevinin başı ezilmiştir. Bu açıdan da burjuvazi için bu oyun mükemmeldir. Hatta, muhakkak "sanat sevgisi", "sanata duyulan saygı" gereğiyle maddi olarak müthiş bir şekilde desteklenmelidir. Tüm kapılar bu büyük "sanatçılar" için açılmalıdır ki, halkın gerçekleri görmesinin

önündeki duvarlardan bir tanesi de muazzam bir şekilde inşa edilebilsin.

Burjuva sanatçılarına göre, sanatçı denilen o zat-ı muhterem, hiçbir şekilde kalıpların, hem de o daracık kalıpların içine sokulmamalıdır. Bu girilmesi yasak "kalıplar" da, proletaryanın ideolojisidir. Bu yasak kalıplar, devrimci sanat anlayışıdır. Bu yasak kalıplar, tiyatrunun değiştirici/dönüştürücü işlevini kullanarak, halkı mücadeleye çekme yollarından birinin de tiyatro-daha genel olarak sanat- olduğu gerçeğinden hareket eden mantıktır. Bunlar, sanatçıyı radikalleştirir, yüzünü asıklaştırır, korkulacak, tehlikeli bir hale getirir. Estetik olmaz en mühimi...

Ama tiyatro proletaryanın değil de, burjuvazinin çıkarlarına hizmet edecekse, ortada ne yasak kalıplar kalır, ne de açılmaz kapılar. Eserler, çıkartılan oyun son derece estetik, eğlencelidir, "sanat" doludur. Ne de olsa "siyasallaşmamıştır".

İşte, proletarya ile burjuvazi arasındaki antagonizmanın kamufle edilmesi anlamında, "siyasallaşmamanın", etliye sütlüye karışmamanın, tavşanlık yapmanın yani ne kokmanın ne tütmenin, burjuva kültürde adı sanat olur çıkar.

BİZİM SANATIMIZ:

Bizim sanat anlayışımızın açıklanmasına tiyatro özelinde devam edelim;

Bizim sanat anlayışımızda, yaşamın her anının siyasi olduğu gerçeği temel mantıktır. Tarih, sınıfların mücadelesi tarihi olduğu gerçeği esastır.

Devrimci sanat anlayışı, sınıf gerçeğinden hareket eder. Saflar doğru seçilir, oyunlar da ona göre sergilenir. Tiyatro, elbette ki içerisinde estetiğin bulunması gereken bir sanat dalıdır. Estetik gözardı edilecek olsa, tiyatrodan verilmek istenenler, panellerde, köşe yazılarında ya da kitaplarda da verilir. Ancak şu nokta da vardır ki, "sanat için sanat" yapma anlayışının egemenliğinin, estetik öğelerin katılması için soyut, anlaşılabilir, karışık, ağıdalı bir yığın "teknik" sanat yapma adına tiyatroya girmemesi için mücadele edilir. Sahnelenen eserler, halkın anlayacağı bir şekilde, yalın, görsel ve işitsel denge tutturulmuş bir şekildedir.

Sınıf gerçeği ve sanatta devrimci duruş bunu gerektirir. Devrimci sanat anlayışı, sanatın (özelde tiyatrunun) halkı değiştirici/dönüştürücü işlevini, mücadelenin ivme kazanmasındaki rolünü temel ilke olarak belirler ve buna göre hareket eder. Bu sanat anlayışımızda, sahne, mekan vs. de önemli değildir. Türkiye'de, Latin Amerika ülkelerinde vs. mitinglerde, eylemlerde onbinlerin önünde oynayan devrimci sanatçıların o miting ya da eyleme nasıl bir şekilde etkide bulunduklarını, devamlı söylediğimiz o değiştirici/dönüştürücü işlevin net örneklerini

nasıl tarihe yazdırdıklarını kimse inkar edemez. Tiyatro EKİM'in son 1 Mayıs'ta binlerin önünde oynadığı "Barışa Davet" isimli tiyatral dans gösterisinin kitle üzerindeki etkisinin tartışma götürülecek bir konu olmadığı zaten bellidir. İşçi sınıfı mücadelesinin önünü açacaksa, eser dağda, tarlada, gecekondu mahallelerinde, parklarda, grev meydanlarında da oynanır.

Lenin, kültür sorunuyla ilgili yazılarında, sanatçının mutlaka örgütlü olması gerektiğini belirtir. Örgütlü sanatçı, yalpalamalara dirençlidir. Halka politik bilincin götürülmesinde, burjuva kültürün egemenliğinin yıkılması mücadelesinde sınıfın sanatçıların örgütlü olmaları, yapılacak işte hataları, sapmaları, aksaklıkları ve kitleyi mücadeleye kazandırmadaki engelleri en aza indirir. Örgütsüz insan nasıl oradan oraya savrulursa, örgütsüz sanatçı da rüzgara göre yönünü ayarlar.

Tiyatro EKİM, yaşamın her anının siyasi olduğu gerçeğini temel mantık kabul eder. Tarih, sınıfların mücadelesinin tarihi olduğu gerçeğinden hareket eder. Bu bağlamda sanat-özelde de tiyatro- halkın değiştirilip/dönüştürülmesinde, halka bilincin götürülmesinde, burjuvazinin yoz kültürünün, burjuva demagogilerinin teşhir ve tecridinde bir araçtır. Brecht'in şu sözü, ilkelimizdendir;

"Diyalektik doğru uygulanması, tiyatroyu devrimci eyleme yöneltir".

Tiyatro EKİM, sanat anlayışında orta yolculuğu, oportünistçe burjuva politikalarla uzlaşmayı kabul etmez. İşçi sınıfı mücadelesinde sanatsal anlamda da yerini alır.

Tiyatro EKİM'in bu anlayışla hareket ederek kendisinin yazıp kendisinin yönettiği, dekorundan, kostümüne kadar herşeyini kendisinin ürettiği, 1948'de Lefke CMC'de gerçekleştiren, Türk-Rum işçilerinin şanlı maden grevini anlatan "GREV" isimli oyunu, tüm zorluklara, yüzüne kapanan kapılara, "bürokratik" engellere karşın, 12-26 Temmuz tarihleri arasında sergilenmiştir. Tiyatro EKİM, geçmişte yaşadığı tüm zorlukları, engelleri aştığı gibi yine oyununu sahnelemiş, işçi sınıfı mücadelesindeki sanatsal anlamdaki sorumluluğunu yerine getirmiştir.

Tiyatro EKİM'in sanata bakış açısı bellidir. Bizler, tüm zorluklara, sıkıntılara, baskılara rağmen üretimimizi yapmakta bir an bile tereddüt etmedik, etmeyeceğiz. Sınıfın, tüm devrimci sanat anlayışında olanlara yüklediği sorumluluğu layıkıyla yerine getirmek, birincil görevimiz olacaktır. Sorumluluğumuzun ağırlığının ve zorluğunun bilincinde hareket ederek "GREV" oyununu tüm dünya işçi sınıfı ve emekçilerine, devrime ve sosyalizme olan sarsılmaz inancımızla armağan ediyoruz...

Tiyatro EKİM

Parka

Ziya Çelik

KARIŞTIRMAK

Televizyonlarda bir haber geçti geçenlerde...

Irak'ta kimyasal silah raporlarına İngiliz yönetimi tarafından abartıcı unsurların eklendiğini iddia eden Dr. David Kelly, iddiasının ertesi günü, ormanlık bir alanda ölü bulundu.

Bu, İngiliz rejiminin ne olduğunun ufak bir örneğidir.

İngiliz burjuvazisinin daha çok vukuatları var. Irak'ta her yana bomba yağdıran, Milyonların köleleştirilmesiyle "üzerinde güneş batmayan bir imparatorluk" kuran, Adamızı işgal eden, bölüp yönetenlerden biri olan, O çok demokrat, insan haklarının beşiği İngiltere'dir.

Sapla saman birbirine karışmasın...

Çünkü artık, emperyalizmin adı olanaklar dünyası, burjuvazinin demokrasisinin adı da halkın demokrasisi olarak gösteriliyor...

Yine geçenlerde elime bir broşür geçti...

Amerika'nın katliamlarını, operasyonlarını, darbelerini anlatan kalınca bir broşürdü.

Okudum, okudum, okudum...

Ama yapılanlar bir türlü bitmiyordu.

En sonunda dayanamadım, kapattım broşürü!

Köşemde yazmaya kalksam, sayfalar tutacak.

Amerika'yı kurtarıcı, demokrat, insan hakları koruyucusu, özgürlük savaşçısı sananlar, araştırıp, gözlemleyip -gözleri kör değilse- öğrensinler Amerikan emperyalizmini.

Sapla saman birbirine karışmasın...

Çünkü artık, emperyalizmin adı olanaklar dünyası, burjuvazinin demokrasisinin adı da halkın demokrasisi olarak gösteriliyor.

Türkiye'de ölüm orucu direnişi, 1000. gününü doldurdu.

Devrimci irade, destansı bir direniş örneği veriyor tüm dünyaya...

İnsan doğası denilen şey, iradi olarak yemek yememekle alt üst edildi ölüm oruçlarıyla.

Ne için direniyor devrimciler F tipi cezaevlerinde? İzolasyon, imha, kimliksizleştirme politikalarını yenmek için.

Peki, o çok meşhur "uluslararası normlara, evrensel insan haklarına" uymayan F tipi cezaevleri, kimin icadı?

Avrupa Birliği'nin...

Hani o çok demokrat, çağdaş, insan hakkı bekçisi Avrupa Birliği'nin projesidir F tipi cezaevleri.

Emperyalizmin projesidir.

Sapla saman birbirine karışmasın...

Çünkü artık, emperyalizmin adı olanaklar dünyası, burjuvazinin demokrasisinin adı da halkın demokrasisi olarak gösteriliyor.

Sapla samanı birbirine karıştırmamak, Marksist/Leninist ideolojiyle donanmış işçi sınıfının partisinde örgütlenmek, Marksizm/Leninizm ile silahlanmakla mümkündür.

Sovyetler'in yıkılıp, emperyalizmin karşısındaki denge unsurunun tarih sahnesinden çekilip, dünyanın tamamen anti-komünist dalgayla çalkalanması,

Küçük burjuva ideologların, sınıfsal karakterlerine uygun olarak güce tapması, emperyalizme yamanması,

Dünyanın dört bir yanının emperyalizm kollarınca kısıp alınması gibi olgular nedenleriyle Sapla saman iyice birbirine karışıyor.

Bilimimize güvenelim!

Bilimimiz bize hayatta, mücadelede en iyi rehberdir.

Ne şirin gösterilen emperyalizm,

Ne de "demokrasi" olarak adlandırılan burjuvaların demokrasisi,

Halkların kurtuluşu olabilir!

Bilime güven!

Sınıfa güven!

Halka güven!

Kurtuluşun yolu, emperyalizm zincirinin halkalarının unufak edilmesinden,

İşçi sınıfının iktidarından geçer.

Sapla samanı birbirine karıştırmaktan değil!

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

CTP VE BİRLEŞİK GÜÇLERİN BİLİMSELLİĞİ

CTP Genel Başkanı Sn. Mehmetali Talat BDH tarafından öngörülen güc birliğinin 'bilimsel' olmadığını iddia etti. Aslında Hazret'in güc birliğini reddetme gerekçelerinden bir tanesi de bilimsellik.

Mehmetali Talat'ın bu gerekçesini okurken, gözlerim nedenlerini de çok aradı. BDH veya biçimsel olarak daha farklı bir güc birliği neden bilimsel değil?

Peki ya CTP ve Birleşik Güçler denilen oluşum ne kadar bilimsel?

Kaç gündür bu bilimsellik konusuna kafayı taktım. Burada doğa bilimleri söz konusu olmadığına göre, Talat'ın toplum bilimini esas alarak değerlendirme yaptığını düşünürsem yanlış olur mu?

Toplum bilimi denince de benim bildiğim tek doğru, doğa bilimleri ile bağlantılı toplum bilimi Marksizm-Leninizmdir.

Acaba CTP'nin hangi yaklaşımı böyle bir bilimselliğe dayanmaktadır?

CTP bilimsel olmaya bayılıyor! Sık sık "biz işçi sınıfı biliminden yanayız" demeyi seviyor. Hatta parti programlarında "CTP sosyalist bir partidir" ifadesi de hala vardır. Bu durumda Talat'ın sözünü ettiği bilimsellik Marksizm'den, sosyalizmden başka birşey olamaz! O halde Talat'ın, iktidarı ele geçirmek için halk güçlerinin ittifakının neden bilimsel olmadığını açıklaması gerekir.

Burada, sosyalizmin birleşik cephe politikalarını anlatmak niyetinde değilim. Bu konuda sosyalizmin en

değerli düşünürlerinin ciltler dolusu yazısı vardır. Zaten Talat'ın da bu bilgiye ihtiyacı yoktur. Birleşik cephe politikasının anti-emperyalist mücadelenin olmazsa olmaz bir parçası olduğunu bilmesine biliyor, ama doğruları seslendirmek işine gelmiyor. Talat'ın yaptığı kasıtlı olarak emekçilerde kafa karışıklığı yaratmaktır. Bu nedenle de birlik politikasının 'bilimsel' olmadığını hiçbir açıklama yapmadan iddia ediyor.

Nedenlerini izah etmiyor. Halk güçlerinin gönüllü birlikteliği bilimsel değil ama CTP'nin anti-demokratik, bir usta bir memleket mantığı ile oluşturmaya çalıştığı "CTP ve Birleşik Güçler" bilimsel!

Bir tarafta CTP, bir tarafta Birleşik Güçler!! Bu da bir tür büyüklük kompleksi olsa gerek. Adamlar kendilerini halk güçlerinin tamamının üzerinde görüyor. Halk güçlerini kendi örgütleri içerisinde ve paşa gönüllerine göre seçerek tahakkümleri altına alabileceklerini düşünüyorlar! Böylelikle de herkesin güvenini yitiriyorlar. Ama bu bilimsel!

CTP'nin sudan mazeretlerle halk güçlerinin birliğini engellemesi başta kendi tabanı olmak üzere tüm devrimci saflarda moral bozukluğu yaratıyor.

Karşımızda genelkurmayı ile, bürokrasisi ile irademizi boyunduruk altında tutmaya kararlı bir Ankara var. Biz ise Aralık seçimlerinden irademizi özgür kılma yolunda bir araç olarak yararlanmak amacındayız. CTP kurmayları ise, bu seçimlerde Ankara

Yönetimi'nin kendilerine icazet vererek KKTC'de hükümet olmalarına müsaade edeceğine her nasılsa inanmış durumdadır. Bu bir politik saflık mıdır, yoksa ardında yatan gerçekleri göremediğimiz ya da bunlara şimdilik inanmak istemediğimiz için politik saflık içinde olan bizler miyiz?

CTP'nin halk güçlerini bölen bu tavır karşısında şu ana kadar en sert eleştiri Afrika gazetesinden gelmiştir. BDH cephesinde hala daha CTP üst yönetimini birliğe katılmaya ikna edebilme ümidi vardır.

CTP'nin birliğe katılmasını ben de canı gönülden istiyorum. Ama bunun yumuşak eleştirilerle başlanılabileceğine inancım kalmamıştır.

CTP'yi birliğe çekmek istiyorsak eleştirinin dozunu artırmalıyız. CTP yönetimi ne yazık ki Kuzey Kıbrıs halkının iradesini elde etme mücadelesini objektif olarak kösteklemektedir. Halkımız üzerindeki sömürgeci tahakkümün kalkması için Aralık seçimlerinin bir "olmak ya da olmamak" referandumuna dönüştürülmesi gerekliliğini kavramamaktadır. Ufak politik çıkarlar peşinde koşarak, gerçek hedefimizi göz ardı etmektedir.

Bilimselliğin arkasına saklanarak en basit gerçekleri halktan gizlemek toplum biliminin neresinde yazar?

Barış ve Annan Planı isteyenler bu tarafa, şimdiki durumdan yana olanlar da o tarafa oy verecek. Bu kadar basit ve net bir şekilde iki kutuplu bir seçim, referandum olmaz da ne olur? Bunun neresi seçim? Bu seçimlerde halkımızın

derdi meclise milletvekili göndermek, enflasyonu düşürecek, pahalılığı önleyecek, yol ve barajlar yapacak, iş olanakları yaratacak bir hükümet kadrosu oluşturmak değildir. Seçimin tek hedefi vardır;

Denktaş'ı görevden almak ve Annan Planı'nı kayıtsız şartsız imzalamak.

Madem ki bizim güc birliğimizi bilimsel bulmuyor, sayın Talat bize şu sözü versin, biz de CTP ve Birleşik Güçler'i destekleyelim;

Seçimi kazanmanız halinde Denktaş'ı görevden alacağımıza söz veriyor musunuz?

Seçimi kazanmanız halinde, Ankara size "ben Annan Planı'na karşıyım" dese bile bunu dikkate almayıp tüm dünyaya Annan Planı'nı kayıtsız şartsız imzaya hazır olduğunuzu duyuracak mısınız?

Bu sorulara "evet" yanıtı veriyorsanız ben kendi payıma CTP ve Birleşik Güçler için çalışacağımıza şimdiden söz veriyorum.

Sayın Talat, bakan TC genelkurmayı daha şimdiden seçimlere müdahale etmeye başladı bile. Daha fazla gecikecek lüksümüz yok. Niyetinizi, tavrınızı derhal netleştirin. Ham hayallerin peşinde koşmak yerine halkımızın çıkarlarını koruyabileceğimiz gerçekçi bir zeminde birleşmeye ihtiyacımız var. Bu zemin sizin 'bilimsel' zemininiz bile olabilir. Yeter ki yukarıdaki sorularımızın yanıtını alalım.

Ne diyorsunuz? Evet mi, hayır mı?

Kolombiya'da Katliamlar Devam Ediyor

ABD, İngiliz ve Batı Avrupa emperyalistleri insan hakları konusunda sürekli olarak demec verirken Kolombiya'da ise katliamları da finanse etmeye devam ediyorlar.

ABD Başkanı Bush "insan yaşamında şiddetin başarmasına izin vermeyeceğiz" şeklinde demecler verirken aynı zamanda Kolombiya Genelkurmay Başkanı General Carlos Ospina'yı Pentagon'da ağırıyor, ABD emperyalistlerinin Kolombiya'daki askeri yardımlarını görüşüyor.

General Carlos Ospina'nın kim olduğunu öğrenmek için onun Kolombiya'daki faaliyetlerine bakmak yeter. Kolombiya ordusunda dört yıl önce yüzbaşı olan Ospina kısa sürede Genelkurmay başkanı oldu. Bu yükselişin sırrı da Kolombiya'da yaptığı askeri saldırılardır. Human Rights Watch'a göre Ospina Kolombiya'da açıktan açığa faaliyet gösteren faşist ölüm tugayları ile el ele çalıştığını belgeledi. 1997 yılında Ospina ölüm tugayları ile El Aro köyünü kuşatma altına aldı. Ölüm tugaylarını köyü basıp köyün bakkalını ağaca bağladı, gözlerini çıkardı ve dilini kesti. Bu yetmezmiş gibi köyde aralarında çocukların da olduğu 11 kişiyi parçalayarak katletti, evleri yaktı. Ölüm tugaylarından kaçmak isteyen köylüleri Ospina'nın askerleri geri yolladı. Faşist ölüm tugayları öldürdükleri insanların cesetlerini askerlere veriyor ve askerler de karşılığında onlara silah ve cephaneye veriyor. Tüm bunlar Human Rights Watch tarafından detaylı olarak dosyalanmış olgulardır. Bunun yanında Kolombiya işçileri bakanlığının araştırması Ospina ve bir dizi komutanların ölüm tugayları ile mobil telefon bağlantılarını ortaya çıkarmış ve bu konuda detaylı rapor yayınlamıştı.

Ölüm tugayları ilk olarak 1990'ların

ortasında Devlet Başkanı Alvaro Uribe tarafından oluşturulmuş. Uribe o dönemde henüz Antioquia eyaletinin valisi idi. Uribe Kolombiya'nın büyük toprak sahibi ve bir dizi işletme sahibi olan birisidir ve ABD rejiminin tercih edilen başkanlık adayı idi. Devlet başkanı olunca Uribe ilk olarak General Carlos Ospina'yı Genelkurmay başkanı yaptı. Hemen ardından ABD emperyalizmi 80 milyon dolarlık askeri yardım yaptı. Verilere göre ABD emperyalizmi son 4 yılda Kolombiya'ya 2 milyar askeri yardım yaptı. Bu yardımlar sayesinde Ospina Kolombiya'daki sol sempatizan köylere baskılarını artırdı. Hem de helikopterleri, uçakları ve kimyasal silahları ile...

ABD emperyalizmi 11 Eylül 2001 öncesi "komünizme karşı", "kokain üretimine karşı" savaş yaptığını söylüyordu. Şimdi ise 'terörizme karşı' savaş yaptığını söyleye dursun...

Kolombiya'da ABD emperyalizmi ile faşist ölüm tugaylarının el ele yürüttüğü savaş gerçekte yoksullara karşı yürütülen bir savaştır. Bu savaş Kolombiya'da mevcut doğal kaynakların çokuluslu tekeller tarafından rahatça sömürülmesi için yürütülen bir savaştır. Maden ocaklarında çalışan işçiler sendikalaşıp greve gitmeye hazırlanırken işçi liderleri sendikacılar öldürülüyor, işçilerin grev yapmaları böylece engelleniyor. Kolombiya'da nüfusun %10'u yoksullardan 60 kez daha yüksek gelir sağlamakta, işçi ve yoksullar buna karşı mücadele yürütmeye kalkıştığında da ABD emperyalizminin açıktan açığa finanse ettiği asker ve ölüm tugaylarının saldırısına uğramaktadır. Kolombiya ordusu tekellerin korumacılığını yapmaktadır. Bu nedenledir ki Kolombiya'da 15 bin sendikacı, köylü ve yoksul varoşların öderleri son 10 yılda hayatlarını yitirmişler.

İNGİLTERE'DEN:**Heathrow'da Grev**

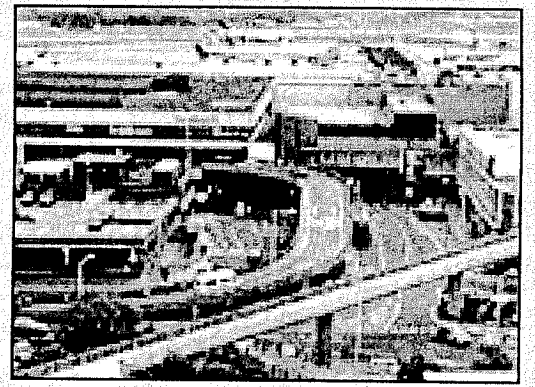
İngiltere Heathrow hava limanı, terminal 1, greve çıkan 'British Airways' çalışanlarının bir günlük grevi nedeni ile yerel ve Avrupa'ya olan tüm uçuşlarını iptal etmek zorunda kaldı. Toplam 88 uçuş iptal edildi.

'British Airways' hava yolu şirketine çalışan 1600 bagaj ve bilet işlemleri görevlisinin bir günlük greve gitmesi Heathrow hava limanının altını üstüne getirdi. Greve çıkan işçilerin büyük bir kısmını temsil eden 'Transport & General Workers' Sendikası (TGWU) yaptığı açıklamada bu eylemin üyelerinin oylamasına sunulmadan gerçekleştirildiğini belirtti. TGWU adına konuşan sözcü "bu grev resmi bir grev değil" dedi. Greve çıkan işçiler çalışma saatlerinin yönetim tarafından sıkı denetim altına alınması için sunulan kartların yürürlüğe girmesinin geri çekilmesini talep ettiler. Bu tür kayıt metodunun neticesinde çalışanların saatlerinin durgunlaşan dönemlerde azaltılması, dolayısı ile de ardından maaşlarında kesintileri getireceği için işçiler arasında büyük tepki gördü. İşçiler kontratlarında belirtilen maaşları aldıkları takdirde, daha az çalışmaya ve de saatlerinin kayıt edilmesine karşı olmadıklarını, karşı oldukları konunun işverenlerin bu yöntemle işçilerin saatlerini kıskarak daha az işçi ile aynı işi yaptırmayı hedeflemeleri olduğunu belirtti.

Grev 10 binlerce yolcuyla madur durumda bırakırken işçiler bu duruma gelinmesinde dolayı üzgün olduklarını, ne var ki bu grevin sorumluluğunun işçilerin taleplerini kayda almayan, işveren ve sendikalara ait olduğunu belirttiler.

Lincolnshire belediyesi ile sınıf asistanları arasındaki anlaşmazsırlık hat safhada

Bir yıldan beri sınıf asistanlarının çalışma koşullarının iyileştirilmesi ve maaşlarının artırılması için belediye ile görüşmelerde bulunan Toplum

Hizmetleri Çalışanları Sendikası (UNISON), bu koşullar altında asistanların çalışmalarını beklemenin yanlış olacağını vurguladı.

Lincolnshire belediyesi çalışanları saatte 4.54 sterlin alırken, Nottingham bölgesine ait diğer belediye çalışanları %20 daha fazla almaktadır.

Sendikanın bölge temsilcisi yaptığı açıklamada, belediye ile bir yıldan fazla bir süre görüştiklerini ve belediyenin küçük sorunlara çözüm üzerine çözüm ürettiği halde, maaş ve çalışma koşulları gibi önemli konulara değinmeyi ret ettiklerini belirtti.

Yaptığı konuşmada sınıf içerisinde öğretmenlere destek ve de eğitimde büyük rol alan bu insanların temizlik görevlilerinden daha az maaş almalarının yanlış olduğunu ifade etti.

Dünyadan... Dünyadan... Dünyadan.. Dünyadan...Dünyadan...

Irak'ta Kukla
Hükümet Konseyi

ABD Irak'ta işlerinin daha iyi yürüyebilmesi için 25 üyeli geçici hükümet

konseyini belirledi. Daha fazla dini ve milli temele dayanan Konsey üyeleri ABD'nin Irak'taki sivil yöneticisi Bremer'e bağlı kalacak şekilde atandılar. Geçici Hükümet Konseyi 13 Şii, 5 Kürt, 5 Sünni, 1 Hristiyan ve 1 Türkmen üyeden oluşuyor. TC'nin bu hükümet üyelerini belirlemede aktif rol alma taleplerine karşın Türkiye'nin gözdesi olan Türkmen cephesi başkanının bu Konsey'de olmaması dikkati çekiyor. Türkiye basınının da hoşnutsuzluluğuna neden oldu.

ABD emperyalistleri Irak'ta böyle Geçici Hükümet Konseyi atamakla ABD askerlerine düzenlenen saldırıların azalmasını ümit etmektedir.

İngiltere'de Sendikalar
Radikalleşiyor

Uzun yıllar hükümette olan İngiliz Emek Partisi (Labour Party) işçilere ve sendikalara kemerleri sıkımayı ve refaha daha iyi ortamda

kavuşulacağını vaad ediyordu. Ancak sendikalaşmış işçiler Emek Partisi (Tony Blair) Hükümeti'nin geçmiş muhafazakar hükümetlerden farklı olmadığını, büyük işletmelerin çıkarlarını savunduğunu dile getirmeye başladı.

Tony Blair ve yandaşlarının "üçüncü yol" hareketine karşı örgütlü hareket etmeye başlayan sendikalar, Emek Partisi'ni geri kazanmak için harekete geçti. Geçtiğimiz hafta Tony Blair ve yandaşları "üçüncü yol" konferansını düzenlemiş ve bu konferansa işadamları ve tekel yöneticilerini konuşmacı olarak davet etmişti. Ancak Blair Hükümeti bu konferansa hiçbir sendika liderini davet etmemişti.

Uzun zamandan beridir bazı sendikalarla sorunlar yaşayan Blair Hükümeti'nin Eylül'de gerçekleşecek Emek Partisi konferansında ciddi olarak sorgulanacağı görülüyor.

Son 2 yılda sendika liderlikleri seçimlerinde kendi adaylarının seçimleri kaybetmesi, onların yerine daha radikal sendika liderlerinin seçilmesi işçilerin Tony Blair Hükümetine olan güvensizliğini göstermektedir. Bunun yanında sendikalarda radikal liderlerin seçilmesi ve sendikaların üye sayısının artması gelmekte olan mücadelelerin habercisidir de..

Son verilere göre İngiltere'de 58 sendikadan 35'i üye sayısını artırıyor. En büyük sendika

olan Unison üyelerinin sayısı 16,300 artarak 1,080,046 ya yükselmiştir. GMB sendikasının üye sayısı 14,244 artarak 703,970'e ulaşmıştır. Veriler İngiltere'de 7 milyon işçi sendikalı olarak çalışmaktadır.

Son sendika başkanlığı seçimlerinde TGWU (Taşımacılık ve Genel İşçi Sendikası) işçileri Tony Blair'ın adayı yerine daha radikal biri olan Tony Woodley'i seçti. Tony Woodley ise Emek Partisi'nin 'sahiplerine geri verilmesi' için yeni atılımlar yapmaya başladı. Demir ve Deniz yolları sendikası Lideri Bob Crow (Tony Blair'ı savaş suçlusu ilan etmişti) kadar radikal olmayan Woodley diğer sendikalarla yeni bir атаğa geçiyor.

Temmuz ayı başında sendika konferansında konuşma yapan Woodley

"'New Labour'ün (üçüncü yolcuları kastediyor) günleri sayılıdır. Çalışan kitleler farklı birşey istiyorlar. Partimizi, erkek ve kadın, işçi sınıfının değerlerini geri alma zamanı geldi" şeklinde konuştu.

Tony Blair Hükümetinin saldırılarına karşı harekete geçen sendika liderleri bir araya gelerek Emek Partisinde temsil ettikleri işçilerin haklarını nasıl kazanacaklarını görüşmeye başladılar bile..

Radikalleşen sendikalara karşı ise işverenler ve Tony Blair Hükümeti de boş durmuyor. Tren şoförleri sendikası (ASLEF) seçimlerinde, işverenler ve hükümet ağıttan açığa kendilerinin tercih ettikleri adayı açıklayarak işçilere baskı yaptılar. Son 5 yıl sendikanın genel sekreterliğini yapan ve başarılı grev eylemleri düzenleyen Mick Rix'in yerine, Tony Blair ve işverenlere yakınlığı ile bilinen Shaun Brady ASLEF genel sekreteri olarak seçildi.

Blair'den Dolaylı İtiraf

İngiltere başbakanı Tony Blair ABD kongresinde yaptığı konuşmada geri adım atmak zorunda kaldı.

Irak savaşı öncesi Irak'ın 45 dakika içinde kitle imha silahları yapma kapasitesine eriştiğini, dünya için tehlike durumuna geldiğini iddia ederek İngiltere halkının savaşa karşı olan tavrını bertaraf etme yönünde demeçler veren Blair, savaştan sonra "Irak'ta kitle imha silahları nerde" diye sorgulama getiren İngiliz halkına "acele etmeyin" tavsiyelerinde bulunmaktaydı. Hatta İngiliz devlet televizyonu bbc'nin Irak dosyasının şişirme olduğu yönlü açıklamalarına karşılık bbc'nin kendisinden özür dilemesinde ısrar etmekteydi. Blair'in son gittiği ABD'de, kongrede yaptığı konuşmada ise kitle imha silahları olmasa da Irak savaşının haklı nedenlerle yapılmış olduğu yönlü konuşması bir derece Irak dosyasının şişirilmiş olduğunun kabulü olarak yorumlanmaktadır.

Bolivya köylülerine saldırı

Güney Amerika ülkelerinden Bolivya'da topraksız köylülerin direnişini kırmak üzere

polis ve askeri birliklerin ortak düzenlendiği 'operasyonlar' başlatıldı. Bolivya'da topraksız köylüler, ülkenin en verimli topraklarının zengin kesimin elinde bulunmasına karşı çıkıyorlar. Köylüler, çok geniş topraklara yayılan bu çiftliklerin, atalarının toprakları olduğunu ve bu nedenle kendilerine iade edilmesi gerektiğini söylüyorlar. Ülkenin doğusundaki Terebinto'da bir çiftliği işgal eden yaklaşık 100 köylüye saldıran polis ve askerler, göz yaşartıcı bombalar ve plastik mermiler kullandı. Yetkililer bunun, ülke çapında dalga dalga büyüyen köylü

ayaklanmasını bastırmaya yönelik 'operasyonların' başlangıcı olduğunu açıkladılar.

Ekvador'da
kritik dönem

Latin Amerika'nın küçük ülkesi Ekvador, kritik bir dönemden geçiyor. Eski Albay Lucio Gutierrez'in liderliğindeki koalisyon hükümeti, halka verdiği vaatleri yerine getirmeyince kan kaybetmeye başladı.

Ekvadorlu işçiler, yerliler, kamu emekçileri ve köylüler içinde güçlü bir desteğe sahip olan MPD (Demokratik Halk Hareketi) hükümetten çekildi. MPD liderleri, Gutierrez liderliğindeki geniş koalisyonun IMF güdümlü politikalarda ısrar ettiğini ve hükümette kalmalarının imkânsız hale geldiğini ilan ettiler. Çekilme kararı, MPD'nin 14. Ulusal Kongre'sinde, yoğun

tartışmalardan sonra alındı.

MPD lideri Teran, kürsüden yaptığı konuşmada, 6 ay önce kurulan Gutierrez hükümetine neden girdiklerini ve bugün neden hükümetten ayrılma kararı aldıklarını açıkladı.

Teran, "Albay Gutierrez liderliğindeki hükümet, demokratik ve halkçı bir programla iktidara gelmişti. Ancak geçen zaman içinde görüldü ki, işbaşında olan, halkın sorunlarını çözecek bir kadro değildir. Gutierrez, IMF güdümlü neoliberal ekonomi politikalarına devam ediyor. Diğer yandan, ABD'nin Plan Kolombiya adını verdiği savaş politikasını da destekliyor.

MPD'nin bu hükümet içinde kalmaya devam etmesi için bir neden kalmamıştır" diye konuştu. Teran, koalisyonu işbaşına getiren programı savunmaya devam ettiklerini ve edeceklerini, halkı bu programa destek vermeye iten sorunların sürdüğünü de ekledi. Dolarizasyon, özelleştirme ve işsizlik gibi sorunlara dikkat çeken MPD lideri, halka, emperyalizme karşı mücadeleyi yükseltme çağrısı yaptı.

MPD'nin hükümetten çekilme kararına bağlı olarak hükümette yer alan MPD'liler de istifalarını sundular. MPD yöneticileri, hükümette oldukları süre boyunca medyanın ve büyük patronların karalama kampanyalarıyla boğuştuklarını anlattılar. Parti yöneticileri; MPD'nin hükümette yer aldığı halde işçi ve emekçilerin eylemlerini, haklı taleplerle gerçekleştirdikleri grevlerini desteklemesinin, medya tarafından "ikiyüzlülük" olarak sunulduğuna dikkat çektiler.

Nijerya'da "Benzin Grevi"
Başarıyla Sona Erdi

Nijeryalı sendikaların ortaklaşa düzenlediği benzin fiyatlarının artırılmasına karşı genel grev, 9 gün sonra hükümetin fiyat artışlarını geri çekmesi ile sona erdi.

Petrol zengini olan Nijerya'da petrol fiyatları sürekli olarak düşük tutuluyordu. Ancak Petrol tekelleri ve Nijerya hükümeti benzin fiyatlarının dünyanın diğer yerlerinde olduğu gibi piyasa fiyatı ile satılmasına karar verince, 29 sendika genel grev çağrısında bulundu. Genel grev çağrısına cevap veren işçiler Nijerya'da hayatı felce uğrattı. Rejim grevcilerin eylemlerine silahla cevap verdi ve bazı işçiler hayatlarını kaybetti.

Grevin sona ermeyeceğini gören Nijerya hükümeti litresi 40 naira olarak açıklanan benzin fiyatını 34 naira düşürmeyi kabul etmek zorunda kaldı.

Nazlıca

Nazlı Şahin

ÖZGÜRLÜK İŞÇİNİN
ELLERİNDE

Temmuz sıcağının insanı bunalıttığı günlerde EKİM Kültür-Sanat Merkezi tarafından sahneye konan GREV adlı oyun, nostalji rüzgarından çok iki toplumun ortak yaşadığı emperyalizme karşı birlikte verdiği kavganın rüzgarlarını estirdi. Hepsı amatör olan tiyatro grubu, Haziran ayında adada gerçekleştirilen tiyatro festivalinde gösterime giren Türkiye'nin bir çok tiyatro grubundan daha iyi bir performans sergilediler. Ufak tefek hataları olmasına rağmen küçük parçalar halinde hazırladıkları oyunun geçişini mükemmel oturtmuşlar ve sahneler arasındaki bağlantıyı çok iyi yakalamışlardı. Bütün bunları başarmalarındaki ana etken elbette EKİM Tiyatro grubunun dünyaya bakış açısıyla ilgiliydi. İşçi sınıfının onurlu mücadelesinin bastırılmasında emperyalistlerin halklar arasında hiç bir ayırım gözetmediğini Rum-Türk ayrımı yapmadan işçiyi nasıl sömürdüklerini ve 40'lı yıllardan günümüze hiç bir şeyin değişmediğinin bilinci ile sahne aldıklarında daha içten ve duyarak oynadılar oyunlarını.

2.perdenin başlangıcında Kıbrıs'ın ikiye bölünüşünü konu alan dans gösterisi ise ayrı bir esinti katmıştı oyuna.

Amerika ve İngiltere Kıbrıs'ın ikiye bölünmesini sadece 20 Temmuz'da Türkiye'nin adaya müdahalesi ile değil, ne silahlarla ne de atom bombalarıyla kabul ettirmedi. Hepsı belirli kişi ve zümreler tarafından masa başlarında imzalandı. Bu vatan, bunca madenler, emperyalistlere üs olan dağlar şehirler ve Kıbrıs halkının onuru, bir avuç satılmış tarafından içki masalarında satıldı.

Bu vatanın her karış toprağı işgalcilerin postal sesleri ile inledi. Aradan yıllar geçmesine rağmen hala İngiltere ve Yunanistan bir bölümünde, ABD ve Türkiye diğer bölümünde hakimiyetine devam ediyor.

Onurlu yaşamın yolu bağımsız ve demokratik bir ülke olmaktan geçmektedir. İşçi sınıfı ve emekçilerin tutumu ve izleyecekleri politika bunu belirleyecektir. Emperyalist gericilik ve uşağı tekerci burjuvaziyle işçi sınıfı ve emekçiler arasındaki mücadelenin keskin hattı bulandırılmadan yürütülecek mücadele bağımsızlığın yolunu açacak, işgalcilerin adadan defedilmesini olanaklı kılacaktır. Emperyalistlerin dayatmalarının püskürtülebilmesinin başlıca koşulu budur.

Ekim Tiyatro grubunun da vurguladığı gibi, işçinin nasırlı yumruğu balyoz gibi emperyalistlerin tepesine indirilmelidir. Bravo Ekim Tiyatro grubu, bravo..!

STALİN KOMÜNİZMDİR

TROÇKİZM VE BUHARİNİZM KAPİTALİZMİN RESTERASYONUDUR

■ 1930'LARDA TROÇKİSTLERİN S.S.C.B.'NDE KAPİTALİZMİ RESTERASYON PLANLARI VE S.S.C.B.'NDE KAPİTALİZMİN BUGÜNKÜ TROÇKİST RESTERASYONU OLGUSU.

S.S.C.B.'nde ortaya çıkan kapitalizmin resterasyonu geçmişte öngörülmüş müydü?

Aşağıda vatan hainlerinin mahkemelerde açığa çıkartılan onların S.S.C.B.'nde kapitalizmi restorasyon planlarını okura sunacağız. Okur, bu planın bugün hayata geçirilmiş olduğunu kolayca görecektir. (A. ve B. Bölümleri).

Daha sonra da Troçkistlerin anavatanımızın ekonomisini dünya kapitalist ekonomisinin bir parçası haline getirme planlarının kökenini okura sunacağız. Stalin'in ölümü sonrası uygulanan Stalin'in komünizmi inşa planı değil, Troçki ve Buharin'in kapitalizmi resterasyon planıdır. Bugün bu plan gerçekleştirilmiştir.

S.S.C.B.'nde kapitalizmi restore eden hainler Troçkist anavatan hainleridirler. Stalin'in ölümü sonrası uygulanan Stalin'in komünizmi inşa planı değil, Troçki ve Buharin'in kapitalizmi resterasyon planıdır. Bugün bu plan gerçekleştirilmiştir.

A) SBKP(B) MK'NİN ÇALIŞMASI ÜZERİNE XVII. PARTİ KONGRESİ'NE SİYASİ FAALİYET RAPORU, 26 Ocak 1934, J.V. STALİN, ESERLER, CİLT 13, Türkçe Baskı, Inter yayınları, Birinci Basım: 1992, s.315

“1. İDEOLOJİK POLİTİK ÖNDERLİK SORUNLARI

“Biz her zaman, “solcuların” sağcılarla aynı olduğunu, yalnızca sağ politikalarını sol lafazanlıklarla maskelediklerini söyledik. Şimdi bizzat “solcular” bizim bu iddiamızı doğruluyorlar. Troçkist “Bülten”in geçen yılı sayılarını alın. Troçkist baylar orada ne talep ediyor ve ne hakkında yazıyorlar, “sol”! programları neden ibarettir? Rantabl olmadıkları gerekçesiyle **Sovyet çiftliklerinin dağıtılmasını**, yapay oluşumlar oldukları gerekçesiyle **Kollektif çiftliklerin büyük bölümünün dağıtılmasını**, Kulaklığın tasfiyesi politikasından vazgeçilmesini, konsesyon politikasına geri dönülmesini ve rantabl olmadıkları için bir dizi sanayi işletmesinin imtiyaz sahiplerine devredilmesini talep ediyorlar.”

B) PARTİ ÇALIŞMASININ EKSİKLİĞİ VE TROÇKİSTLER VE DİĞER İKİ YÜZLÜLERİN TASFİYESİ İÇİN ALINACAK ÖNLEMLER ÜZERİNE, SBKP (B) MK Plenumu'nda Sunulan Rapor ve Kapanış Konuşması, 3-5 Mart 1937, J.V. STALİN, Eserler, Cilt 14, , Şubat 1934-Nisan 1945, Türkçe Baskı, Inter Yayınları, Aralık 1993, s. 142-145

“III. BUGÜNKÜ TROÇKİZM

.....“1937 Davasında ise, Pyatakov, Radek ve Sokolnikov başka bir yol izlediler. Troçkistlerle Zinovyevçilerin politik bir platform olduğunu inkar etmediler. Belli bir politik platform olduğunu kabul ettiler ve ifadelerini bunun üzerinde geliştirdiler. Fakat ifadelerini, işçi sınıfına, halka, Troçkist platformun desteklenmesi çağrısında bulunmak için değil, bu platformu halk düşmanı ve proleterya karşısı bir platform olarak lanetlemek ve damgalamak için geliştirdiler. Kapitalizmin restorasyonu, Kollektif çiftliklerle Sovyet çiftliklerinin tasfiyesi, sömürü düzeninin yeniden kurulması, Sovyetler Birliği'ne karşı savaşı hızlandırmak için Almanya ve Japonya'nın faşist güçleriyle ittifak, savaş lehinde, barışçıl politika aleyhinde mücadele, Sovyetler Birliği'nin toprak bütünlüğünün parçalanması, bu arada Ukrayna'nın Almanlara, Uzak Doğu kıyı bölgesinin Japonlara verilmesi, düşman bir devletin saldırısı durumunda Sovyetler Birliği'nin askeri yenilgisini hazırlamak, ve bu hedeflere ulaşmak için zararlı faaliyetler yürütmek, yıkıcı eylemlere girişmek ve Sovyet iktidarı önderlerine karşı bireysel terör eylemleri yapmak, Japon-Alman faşist güçleri yararına casusluk faaliyeti yürütmek -bugünkü Troçkizmin Pyatakov, Radek ve Sokolnikov tarafından geliştirilmiş politik platformu işte budur. Troçkistlerin böyle bir platformu halktan, işçi sınıfından saklamak zorunda oldukları çok açık. Ve bu sadece işçi sınıfından değil, Troçkist taraftarlardan, hatta 30-40 kişiden

oluşan bir avuç Troçkist, önderlikten bile saklanmıştır. Radek ve Pyatakov, platformun niteliği üzerine bilgi vermek amacıyla 30-40 Troçkistin katılacağı bir konferans toplanması için Troçki'den izin istediklerinde, Troçki bunu yasaklamış ve böyle bir “operasyon”un bölünmeye yol açabileceği gerekçesiyle, platformun gerçek niteliği üzerine bir avuç Troçkistin önünde konuşmanın bile amaca uygun olmadığını söylemiştir.”

C) DÜNYA PAZARININ KAÇINILMAZ KONTROLÜ

V. M. Molotov'un XVII. Parti Kongre'si raporundan Troçki'nin gerçekleşen bir diğer öngörüsü hakkında okuyalım:

“Bu Lenin'in “Teknik ve Ekonomik olarak güçlü ülkeleri yakalamak ve geçmek” sloganını aklı getirir. Bu sloganı gerçekleştirmiş olmaktan oldukça uzağız. Ama bu yönde ikinci Beş Yıllık Plan döneminde oldukça önemli adımlar atacağız.

“Tezler, İkinci Beş Yıllık Plan sonrası S.S.C.B.'nin teknik alanda Avrupa'da birinci sırada yer almasını öneriyor. Bu görevin çok muazzam olduğu, ve bizim için çok önemli bir kıstas olduğu teslim edilmeli.

“İkinci Beş Yıllık Plan döneminde ekonomik ve teknik olarak gelişmiş ülkeleri tüm alanlarda yakalama ve geçmeyi üstlenmiyoruz. Ama tezler, ekonominin bazı dallarında gelişmiş ülkelerin ekonomik ve teknik gelişmesini yakalayabileceğimizi ve geçebileceğimizi, ve yakalayıp geçmemiz gerektiğini ortaya koyuyor. Burada da enternasyonal kıstasların uygulanması siyasi ve ekonomik olarak büyük pratik değere sahiptir.

...“Diğer yandan, bu sorunun Troçki tarafından konuş şekli de belirtmemiz gerekli. S.S.C.B.'nde sosyalizmin zaferi konusunda tam bir inançsızlık üzerinde yükselen Troçki'nin hattı, bu alanda da tamamen farklı ve anti-Bolşevik bir anlam taşımaktadır.

“Bu noktayı, Troçki'nin 1926 Aralık K.E.Y.K.K.'nin Yedinci Plenusunda söylediklerinden bir parça aktararak göstereceğim:

“Bu dünyada tek başımıza olmadığımız için, gelişme hızı belirleyici bir faktördür. Yalıtılmış sosyalist devlet şu ana kadar sadece gazette yazarlarının ve karar tasarı yazarlarının fantazilerinde yaşamaktadır. Gerçekte, bizim sosyalist devletimiz, doğrudan veya dolaylı olarak dünya pazarının görecel kontrolü altındadır. Sorunun özü budur. Gelişme hızı gelişigüzel değildir. Dünyadaki genel gelişme tarafından belirlenir, çünkü, son tahlilde, dünya ekonomisi her bir parçasını kontrol eder, bu parça proleterya diktatörlüğü altında ve sosyalist bir ekonomi inşa ediyor olsa bile.”

“Yani, Troçki daha o dönemde bile bizim Sovyet ekonomimizin dünya pazarının “kontrolü altında” olduğunu altını çiziyordu. Daha 1926'da Troçki'nin formülasyonunda temel bir farklılık vardı, Sovyet ekonomisi ile kapitalist ülkelerin ekonomisi arasındaki zıtlığın üzeri tamamiyle Menşevik bir tarzda örtülmekteydi.

“Troçki, “Sosyalizme mi Kapitalizme mi Doğru” başlıklı makalesinde 1925'te şunları yazdı:

“Enternasyonal iş bölümünde ne kadar çok yer alırsak, yerel ekonomimizin metaların kalitesi ve fiyatları gibi unsurları da dünya pazarının bağıntılı unsurlarına o kadar çok, doğrudan ve anında bağımlı hale gelirler.”

“Burada Troçki bizim metalarımızın fiyatlarının “dünya pazarının bağıntılı unsurlarına bağımlı hale geleceğini”, yani kapitalist ülkelerde kriz varsa S.S.C.B.'nde de fiyatların düşmesi gerektiğini -veya tam tersi- söyleyecek kadar ileri gitti. Bu önermeyi ortaya koymak onun, bilhassa bugünkü şartlarda, ne kadar saçma olduğunu göstermek için yeterlidir.

“En son olarak, Troçki aynı broşürde şunları yazdı:

“Ama şartlar ithalat ve ihracatın artması ile radikal bir şekilde değişir. Her ne kadar kendi başına özel bir sınıf oluştura da, dünya pazarının yapıcı bir parçası haline geliyor. Bu, dünya pazarının evrensel faktörlerinin, değişik ve prizmadan geçmiş şekillerde de olsa, şu veya bu şekilde, bizim ekonomimize de yansımaları anlamına gelir. Belirli bir ekonomik aşama, en iyi bir şekilde pazarın alıp satma şekli tarafından ortaya konur. Biz,

alıcı ve satıcı olarak dünya pazarına giriyoruz. Dolayısıyla, daha az ve daha çok olarak, dünya pazarının ticari ve sanayi akımları tarafından etkilenmekteyiz.”

“Ve devam edersek:

“Dünya pazarının sallantılarında bağımsızlığımız yok oluyor. Ekonomimiz tüm önemli süreçleri, sadece bağıntılı süreçlerle temas kuruyorlar fakat aynı zamanda, pazarın problemleri de dahil olmak üzere, kapitalist gelişmeyi belirleyen kanunların faaliyetleri tarafından az ya da çok etkileniyorlar.

“Dolayısıyla Troçki, daha o kadar erken dönemlerde bile, pazarın sallantıları da dahil olmak üzere kapitalist gelişmenin kanunlarının faaliyetleri tarafından etkilendiğimiz, S.S.C.B.'nin dünya pazarının “med ve cezirine” bağıntılı olduğumuz fikrini ileri sürmüştü.

“Bu formülasyonların kaygan ve de düzenbaz karakterine rağmen, daha o dönemden Troçki'nin yazılarının Menşevik eğilimi gayet açıktı. S.S.C.B.'nin sosyalist ekonomisiyle dünya kapitalist ekonomisi arasındaki temel farklılıkları yok etme isteği tüm önermelerinde açıkça ortaya çıkmakta. Troçki'nin bizim ekonomimizin dünya kapitalist ekonomisinin “med ve cezirine” bağımlı olması konusundaki öngörülerin, bilhassa bu günlerde, kapitalist ülkelerdeki krizler ve Sovyetler Birliğindeki muazzam ekonomik gelişme şartlarında iyice komik ve aptalca oldukları rahatça görülebilmektedir.

“Tabii ki, Troçki'nin formülasyonlarının siyasi anlamı, onun emperyalizm karşısındaki küçük burjuva kapitülasyonunda, kendisinin imkansız, hiçbir dayanağı olmayan bir olay olarak ele aldığı S.S.C.B.'nde sosyalizmin zaferine karşı cahilce inançsızlığında yatmaktadır.

“Bırakınız Troçki kendi işine baksın. Biz de davamızın, sosyalizmin zaferine olan sarsılmaz inancımızla kendi işimize bakalım.” (SOVYETLER BİRLİĞİ KOMÜNİST PARTİSİNİN XVII. KONFERANSI İKİNCİ BEŞ-YILLIK PLAN. V. M. Molotov S.S.C.B.'nde Yabancı İşçilerin Kooperatif Yayın Derneği, Moskova 1932).

Troçkistler bu konuşmuş teorileri hala daha savunuyorlar. S.S.C.B.'nin çöküşünün yukarıdaki fikirlere uygun olarak kapitalizmin baskılarının sonucu olduğunu ilan ediyorlar.

“Kapitalizmin yapısal krizleri kitlesel işsizlikte, ve geniş alanlarda sosyal ve siyasi yıkımda kendini ortaya koymakta.

Fakat kapitalizmin küreselleşmesi ve görecel yayılması, “tek ülkede sosyalizmin”, Sovyetler Birliği'nin ekonomi ve toplumu üzerinde, ekonomik, siyasi ve askeri olarak, muazzam bir baskı yarattı.

Bu, S.S.C.B. ve Doğu Avrupa işçilerinin Stalinizm'e karşı direnci ile birlikte, 1920'lerden beri dünyada kapitalist yönetimin temel taşlarından birinin, Stalinizmin, yıkımını getirdi.” (İşçi Basını, 18 Mart 1995, Cumartesi. Sf. 4, Yeni Bir İşçi Partisine Doğru- WRP Sekreteri Cliff Slaughter).

S.S.C.B.'nin yöneticilerinin Troçki değil de Stalinci oldukları bariz çarpıtmasını bir kenara koyarsak, bu fikirler Troçki'nin yukarıda ortaya konan görüşlerinin başka bir formülasyonundan ibarettir. Burada “kapitalizmin krizi sosyalizmi o kadar çok etkiledi ki, bu etki onun yıkımına yol açtı” fikri açıkça formüle edilmiştir. Ne güzel değil mi?

Gerçekler şudur ki, Troçkizm ve Buharinizm, 1953'te teknolojik olarak dünyanın en gelişmiş ülkesi durumunda olan bir sosyalist ülkeyi bile yıkıma götürür. 40 yıllarını aldı bu işi becermek, ve hala daha (on yıl geçmesine rağmen) onu dünya pazarının tutarlı bir parçası haline getiremediler!

TROÇKİZMİN GERİ VE GERİCİ KAREKTERİ

Troçkizm açısından tüm Sovyet tecrübesi negatiftir, eksidir. Bu tecrübeye göz attıkları oranda, onların yaklaşımı şu basit belirlemeye indirgenir: bu tecrübeyi nasıl yadsıyabiliriz, bu tecrübeyi nasıl aşağılayabiliriz? Bu çerçevede Troçkizm çok geri bir teoridir, çünkü bizim teorimiz proleteryanın hayatının, tecrübesinin incelenmesi üzerinde yükselir. O, bu tecrübeyi bir özettir. Fakat Troçkizm bu tecrübeyi kullanma imkanından tamamiyle mahrumdur. Onlar, bir ekonomiyi türünün nasıl belirleneceğini,

geçtik sosyalizm şartlarında ortaya çıkan tüm ekonomi kanunlarından, sosyalizmin temel ekonomik yasasının ne olduğunu bile bilmezler. Geçmişte yaşayan, bilimin gelişmesini takip edemeyen, dahası, böyle bir gelişmenin imkansız olduğunu kafalarına kazıyan bir insanlar gurubu tam anlamıyla bir tarikatdır. Dini tarikatlar gibi... Modern Troçkist hareket böyle bir şeydir. Uzun zaman öncesinden gerici ve anti-komünist bir tarikat haline geldi. Onların Sovyet tecrübesine yaklaşımları bu basit olgunun basit bir kanıtıdır.

Kruşçevçiler, Maocular, Kastrocular, Kim ill-Zungcular, Ho Chi-ministler vb., bunların hepsi de Troçkizm ve Buharinizm'den etkilenmişlerdir. Onlar, tıpkı Troçkist yoldaşları gibi bu tecrübeden öğrenmeme konusunda, onun derslerini pratiklerinde kullanmama konusunda kararlıdır. Fakat proleterya ve burjuvaziye bölünmüş dünyamızda Blairci üçüncü yol dışında bir üçüncü yol yoktur. Olacak o da! Kendi şartlarına uydurarak uyguladıkları şeyde tamı tamına budur.

Troçkizm ve onun kardeş ideolojilerinin, geri ve gerici karakterinin, ploteryanın bugünkü şartlarına bağıntılı olan bir diğer ispatı da onların mikro-çiplere karşı yaklaşımlarıdır. Nasıl ki pek çok “halk savaşı” taraftarı “halk savaşı” pratik uygulandığında onu göremez, ve ona karşı propogandaya başlarsa, Stalin'i bürokratikla suçlayan sözde komünist eğilimler de, bürokrasinin tamamen yok edilmesinin şartları gözlerinin içine girmişken onu göremezler, ve onun aleyhine propogandaya başlarlar. Toplumun bilgisayarlarla donatılmasından, yani komünizmden bahsetmekteyiz.

Önemli olan şey şudur ki, mikro-çipler hakkındaki temel noktaları, onun bürokrasiye karşı savaşındaki rolünü Stalin sayesinde açıkça çıkarabildik. Sadece Marksizm'e sahip olanlar harekette yeni olanı, proleteryanın yaşamında yeni olanı doğru bir şekilde ele alabilirler.

S.S.C.B.'NİN TEKNİK GERİLİĞİ VE YENİ TROÇKİSTLER

“Dolayısıyla, Sovyetler Birliği'nin gerçekte sanayi ve tarımı dahala geri ve pazarları bomboşken, Kruşçef'e göre bu ülke “komünizmin daha üst bir aşamasına geçiyordu”. “Sovyetler Birliği” sadece Kruşçef'çilerin rüyalarında “komünizmin daha üst aşamasına geçiyordu”, çünkü gerçekler tam tersini ispatlıyordu....” (Enver Hoca. Kruşçef'çiler, Hatıralar, Sf. 340. Workers Publishing House. Londra).

Böyle dostlar olduktan sonra düşmana ne ihtiyaç vardır ki? Bu hainler kendi yoldaşları Kruşçef'in, SSCB'nin tam otomasyona, komünizme geçmesini imkansız kılan tüm siyasetlerini destekleyip uyguladılar. Ve yine de kendisinin ve yoldaşlarının siyasetlerini değil de, tutmuş bizim anavatanımızın sanayi temelini suçluyor. Gayet iyi bildiği gibi, Troçki, Kamanev, Zinoviev SSCB'nin teknik olarak gelişmiş kapitalist ülkeler olmadan sosyalizmi inşa edemeyeceğini iddia ediyorlardı. Hiç değilse onlar SSCB teknik olarak geri iken bu görüşleri ileri sürmüşlerdi. Bu Troçkist ise, anavatanımızın teknik üstünlüğü olgusunu çarpıtarak kendini haklılaştırmaya çalışıyor.

TROÇKİZMİN KISA BİR TEŞİRİ

1953'de, dünyadaki en ileri teknolojiye sahip olan ülke Almanya veya başka Avrupa ülkeleri değil, SSCB'ydı. En çok sanayiye sahip olanlar Almanya veya Avrupa'nın diğer ülkeleri değil, SSCB'ydı. SSCB tek sosyalist ülke de değildi. Başka bir deyişle Troçkinin tüm itirazları -teknik, ekonomik gerilik, ve tek ülke olmak- hayatın gelişmesi içinde çöplüğe atılmış, ve de sosyalizm inşa edilmişti. Tabii ki tüm bunlar sosyalizmin bu azılı düşmanları için hiçbir anlam ifade etmemiştir. Tüm bunlardan sonra da aynı teranelerle sosyalizmin yıkılması için canla başla çalıştılar. Hala daha emperyalizmi korumak ve SSCB'nin tarihini kötülemek için bahane üstüne bahane üretmeye devam etmektedirler. “İstek olan yerde bunun yolu da vardır” (“Where there is a will there is a way” - İngiliz Atasözü).

Sizlere, Sovyet Anavatanımıza ihanet etmiş vatan hainlerinden birinin dünya değerlendirmesini sunuyoruz. Bu hainin yüzlerce yıl sürecek ABD hegemonyası üzerine olan öngörülerini, kendi isteklerini yansıtıyor. Halkların ve devrimcilerin ABD'nin o büyük gücü karşısında boyun eğmesi, istek ve amacını yansıtıyor. Bunun dışında, mevcut burjuva güçler arasındaki durum değerlendirmesi yerindedir. Bir farkla ki, bu durumun uzun dönem süreceği konusundaki öngörüsü, yine kendi ABD uşaklığının bir ürünü... İşler bir tek askeri teknolojik üstünlük üzerine inşa edilseydi haklı olurdu. Ama işler öyle yürümüyor. Ekonomik ve diplomatik zorunluluklar adama neler yaptırır neler! Değil mi TC Genel Kurmayı ve Müslüman Hükümeti?!

'KSG'

'Merkezde barış merkez dışında savaş'

"ABD'ye karşı bir anti-Amerikan koalisyonundan bahsedilemez. Hadi diyelim, böyle bir koalisyon oldu, bu muhtemelen ufak bir topluluk olacaktır ve yine muhtemelen ABD tarafından adım adım dağıtılacaktır."

SEYİT EVRAN (MHA) MOSKOVA

Pavel Felhengahauer, dünyanın önde gelen askeri ve savunma uzmanlarından biri olarak kabul ediliyor. Felhengahauer, yakın bir gelecekte savaşların yaygın yaşanacağına dikkat çekiyor. Aynı zamanda yazar ve gazeteci olan Felhengahauer, Rusya ve Avrupa'nın küresel egemenliği ve dünya düzeninin inşasını ABD'ye bıraktığını söylüyor. Rusya'nın bağımsız bir siyasete sahip olmadığını ve Sovyetler'in mirasını bile doğru dürüst değerlendirmedeğini söyleyen Felhengahauer, ayrıca Kuzey Kore ile gerginliğin nükleer bir savaşa sonuçlanabileceğine, reformları gerçekleştirilmesi halinde İran ile savaşın yaşanacağına dikkat çekiyor. Felhengahauer, ayrıca Kürtler'in çok önemli bir pozisyonda olduğunu belirtiyor.

Küresel güvenlik sorunları, ABD'nin uluslararası siyaseti... Rusya, Çin ve AB'nin ABD karşısındaki konumları... Yakın gelecekte sıcak çatışma noktaları... ABD'nin Ortadoğu'ya müdahalesi... Kürt sorunu konusunda, Felhengahauer ile konuştuk.

-Günümüzde ABD'nin dünya üzerinde mutlak bir askeri üstünlüğü bulunuyor. ABD'nin mutlak askeri üstünlüğünü korumak ve geliştirmek üzerine kurulu siyasi stratejisi nedir? Ve bu strateji ne kadar sürecek?

-Amerika'nın askeri alanda küresel egemenliği özel kanıtlar göstermeyi gerektirmeyecek kadar açık bir olay. Bu gerçek Rus Genelkurmayı da dahil hemen hemen tüm çevrelerce kabul edilmektedir. Kendi savunma ihtiyaçları için dünyadaki tüm ülkelerin savunma harcamalarından daha fazla para harcayana ABD'nin askeri alandaki egemenliğinin yakın gelecekte de devam edeceği kanaatindeyim. Net olarak kaç yıl süreceği söylenemez. Rus Genelkurmanın yöneticilerinden biri ABD askeri egemenliğinin 30 yıl kadar süreceğini ifade etmişti. Ancak şu da bir gerçektir ki, 2010'dan sonra silahlanmada üstünlük yalnız Amerikalılara ve onların silahlarını kullanan ülkelere mahsus olacaktır. Bugün ABD dışındaki hiçbir ülke "yeni kuşak silahlar" olarak adlandırılan yüksek teknolojiye sahip silahları üretmiyor. 1970 ve 80'lerde üretilen silahlara karşı Irak'ta ABD'nin elde ettiği üstünlüğü bir kenara koyalım, genel anlamdaki üstünlük ABD silahlarına denk silah gücü olan ülkelere karşı da bir üstünlük sözkonusu. Rusya, Çin, Hindistan, Fransa ve İtalya başta olmak üzere, tüm ülkelere karşı ABD üstünlüğü bir süre daha kaçınılmazdır.

Bu üstünlük 30, 50 ya da 150 yıl sürer mi? Bunu bilemiyorum. Ama şunu rahatlıkla söyleyebilirim ki, biz bunun sonunu gözlerimizle göremeyeceğiz. Bizim kuşağımız bu üstünlüğün kat be kat büyüdüğüne şahitlik edecek. Tarihte Roma İmparatorluğu da, aynı oranda bir üstünlüğe sahip olmuştu.

-ABD'nin mutlak askeri üstünlüğü karşısında dünyada şu anda bir alternatif güç bulunmuyor. Önümüzdeki yıllarda ABD'nin bu üstünlüğünü dengeleyebilecek bir güç var mı? Rusya, Çin, Avrupa Birliği'nin bu anlamdaki konumları nedir?

Hayır. Bahsettiğiniz güçler birleşemezler.

Birleşse de bir faydası olmaz. Avrupa Uzay ve Savunma Ajansı'ndan görüştüğüm bir yönetici bana mevcut durumda sorunun silah teknolojilerine sahip olmamalarının olmadığını söyledi. Sorun ABD'nin Avrupa ülkelerinin toplam savunma harcamalarının 17 katını yapmasıdır. Avrupa bu tür bir masrafa girmek istemiyor. Aralarında Fransa bu konuda yalnız durumda. Avrupa şu andaki konjektür içinde dünya düzeninin ABD tarafından yeniden düzenlenmesini tercih ediyor. Avrupa zaten ABD egemenlikli bir dünya içerisinde yeterince ayrıcalıklı bir durumdadır.

Denge bozulmadı, sistem değişti

Avrupalıların dünyanın yeniden düzenlenmesi konusunda ilgisizliğinin temel nedeni Çin ve Rusya'ya duyulan güven eksikliğidir. Avrupa kendi içinde de değişik nedenlerle güvensizlik ilişkileri mevcuttur. Dolayısıyla ABD'ye karşı bir anti Amerikan koalisyonundan bahsedilemez. Hadi diyelim, böyle bir koalisyon oldu, bu muhtemelen ufak bir topluluk olacaktır ve yine muhtemelen ABD tarafından adım adım dağıtılacaktır.

-Soğuk Savaş döneminde dünyada ABD-SSCB askeri dengesi vardı. Ancak SSCB'nin yıkılmasının ardından Rusya'nın askeri gücü yerinde durmasına rağmen siyasi ve ekonomik olarak yaşadığı çöküntü bu dengeyi bozdu. Rusya yeniden bir askeri dengeyi kuracak güce sahip olabilecek mi?

Bence denge bozulmadı, sistem değişti. İki kutuplu dünya sistemi değişti. Bilirsiniz, mimaride en sağlam ve dengeli yapı piramittir. Şimdi de dünya sistemi ABD'nin ve 1 milyarlık bir nüfusa sahip olan Batı uygarlığının bulunduğu bir piramit şeklinde oluşmuştur. Piramit içerisinde daha iyi bir yaşama doğru ilerleyen kesimler de olmakla birlikte piramidin dibini oluşturan fakir dünya da yaşamını sürdürmektedir. İnsanlık tarihi boyunca tepesinde silahlarla donanmış ve paraları olan zengin kesimin, dibinde de ne silahı ne parası olan fakir kesimin yer aldığı piramit düzen kendi dengesini sağlayagelmıştır.

Rusya bu düzeni 10 belki de 100 sene değiştirecek durumda değil. Rusya hala Sovyetler'in kalıntısı durumundadır. Generallerimizden biri bu konuyu şu çarpıcı sözlerle ifadelendiriyordu: "Biz halen eski SSCB'nin insan ve maddi kaynakları başta olmak üzere tüm zenginliklerinin yalnızca yarısını değerlendirebiliyoruz." Rusya SSCB'nin askeri aygıtında sürekliliği sağlayamadı. Sovyetler de gelişmede sürekliliği sağlayamadığı için çöktü. Rusya bugün yeni askeri teknolojiler yaratacak bir durumda değil. Silahlı kuvvetleri çağdaş silahlarla donatamayız. Yakın bir dönemde ABD ya da Avrupa'da üretilen silahları ve teknolojileri almak zorunda kalacağımız kanaatindeyim.

Rusya'nın şu aşamada küresel modernleşmenin merkezi olmadığı çok açık. SSCB kısa bir dönem için de olsa dünyanın modernleşme merkeziydi ve Batı dünyasından tümüyle ya da yarı bağımsız bir şekilde varlığını sürdürdü. Rusya bu rolü yeniden üstlenemez. En iyimser tahminle Japonya, Fransa, İngiltere ve Almanya gibi bir bölgesel güç olabilir.

'Rusya, SSCB'nin mirasını yiyor'
-Peki Rusya'nın önündeki seçenekler nelerdir?

Ya ABD üst egemenliği altında bir yer alacak, ya düzen dışında kalacak ya da ABD düşmanı olup hayatını sürdürecektir.

ABD'nin kendi düşmanlarına karşı tavrının ne olduğunu Irak örneğinde açık olarak görmekteyiz. Bu bölüme Kuzey Kore ve İran gibi ülkeleri de katabiliriz. Sözü edilen ülkelerin ekonomik ve teknolojik anlamda geri oldukları açıktır. Buradan şu çıkabilir: ABD'ye karşı hareket eden ülkeler askeri alanlar başta olmak üzere genel olarak çağdaş teknolojilerden yoksun bırakılıyor.

Bağımsız kalma noktasında ise Rusya tüm yeteneklerini kaybetti. 100 yıl sonra bu durumun değişip değişmeyeceğini söyleyemem, ama yakın gelecekte Rusya'nın bağımsız bir rol üstlenmeyeceği açıktır. Şu doğru... SSCB döneminden kalma silahlarımız ve teknolojilerimiz var. Bunları başkalarına satabiliriz ve bazen de bu gücü etkili bir şekilde kullanabiliriz ama SSCB türü silahları bugün çoğu zaman ne yeniden üretmek ne de yenilemek için fiziki imkanlarımız yok. Miras kalan gücün büyük bir kısmı dağıldı. Eski Sovyet cumhuriyetlerinden oluşan bir konfederasyon kuruldu ancak bu cumhuriyetlerin büyük bir kısmı da NATO ile görüşmektedir.

Bütün bu göstergeler Rusya'nın eski gücüne kavuşamayacağını göstermektedir. Zaman içerisinde ekonomimizi yeniden inşa edebiliriz. Ama bunun da yalnız Batı'nın bir parçası olarak şekilleneceği açıktır. Sanırım bu konuda İkinci Dünya Savaşı sonrasında ABD ile yakın ilişkiler geliştiren Almanya ve Japonya'nın ekonomilerini nasıl yeniden inşa ettikleri örnekleri son derece çarpıcı örnekler olacaktır. Bu ülkeler ABD ile "dostluk" ilişkisi yürüttüler. Dostluk ilişkisi yürütmek ise ABD'ye tabi olmak demektir. Bu ilişki Batının hem askeri hem de sivil teknolojisini hem de sermayesini kapsamaktadır.

-ABD ile Rusya stratejilerinin günümüz dünyasında çatışma noktaları nelerdir? Bu çatışma noktalarının gelecekte yaratabileceği potansiyel gerginlikleri nelerdir?

Bir çatışma için herhangi bir temel ya da akıl döndüren çelişkilerin olmadığını söyleyebiliriz. Hatta Rusya ve ABD'nin birçok alanda çıkarlarının birleştiğini dahi söyleyebiliriz. Örneğin Afganistan'da Rusya ile ABD'nin ortak bir çıkar durumu oldu. Irak savaşında ise bir karşı karşıya geliş yaşandı, ama bu birbirini kategorize etmeye dönüşmedi. Gerginlik noktaları ise farklı. Orada eski Sovyetlerden kalma malvarlığını pazarlayan çevreler var. Bu içeride de böyle. Petrol, madenler, sanayi ve diğer alanlarda özelleştirmeler yapılarak bazı çevrelere büyük miktarda mal varlığı verildi.

1990'ların başında titanyum da dahil olmak üzere birçok maden ve silah ihraç edildi. Silahların birçoğu da ABD'nin aynı kalitede silahları hiçbir zaman satmayacağı ülkelere yani Çin, Hindistan ve İran gibi ülkelere verildi. Söz konusu ülkelerin ABD ile ilişkileri ciddi anlamda bir gerginliği yaşıyor. Silah ticareti yapan grupların çıkarları bu anlamda ABD'nin çıkarlarının karşısında yer alıyor. Bunlar Rusya'nın genel politik anlamda menfaatine karşı durumlar değildir.

Zaman içerisinde bizde de silah ticareti sona ermek durumundadır, çünkü yeni silah üretimi yok. SSCB'de silah üretimi dev miktarlarda yapıliyordu. Çok miktarda üretilmesi fiyatlarının da düşük olmasını sağlıyordu. Ancak bugün Rusya'nın bu ülkelere silah sağlayan neredeyse tek ülke konumunda olması silahların fiyatlarını olağanüstü arttırıyor. Bazı durumlarda Rusya silahlarını ABD'nin daha iyi olan

silahlarından daha pahalıya satıyor. ABD ile bahsedilen çelişkiler Rusya ile olan çelişkiler değil, Rusya'da belli grupların çelişkileridir. Kuzey Kore ve İran gibi bazı anlaşmazlık noktalarında ise Rusya karşılıklı ilişkilerin pekişip belli bir düzen almasını bekliyor. Kore'de ileride bir çatışma yaşanabilir ve büyük bir ihtimalle böyle bir çatışma nükleer bir savaşa dönüşebilir. 1950'lerde olduğu gibi ABD'nin silahlı kuvvetlerinin Rusya sınırlarında bu kadar yakında böylesi bir çatışmaya girmeleri gerginlik yaratabilir. Sonuç olarak Rusya'da iki eğilim var. Birincisi ABD ile dostluk ilişkilerinin gelişmesini isteyen grup diğeri ise böylesi bir ilişki düzeyinden uzak kalınmasını isteyen grup. Bu iki grubun bugün yaşadığı çelişki, nasıl bir sonucu doğuracak bunu tahmin etmek zor. Ancak şunu söyleyebiliriz, bu gruplar arasındaki çelişkiler derinleştikçe Rusya'nın siyaseti netleşecek.

'Rus silahların önemi kalmamıştır'

-Soğuk Savaş döneminde uluslararası siyasette belirleyici bir yönü bulunan nükleer dengeğin günümüzdeki belirleyiciliği nedir? Özellikle Rusya, Çin, ABD, Pakistan ve Hindistan açısından siyasi anlaşmazlıklarda nükleer teknolojinin etkisi ne olacak?

Stratejik Saldırı Silahlarının Sınırlandırılması (SALT-1) anlaşmasının sunni bir anlaşma olduğundan hiçbirimiz kuşku duymamaktayız. Rusya, ABD'den 'bari bir sözleşme imzalasın' diye rica ediyor. Nihayetinde yapılan anlaşmada ağırlıklı olarak herkes kendi istediğini yapmak konusunda serbest bırakılıyor. SALT-1 Anlaşmasında icra kontrolü sistemi yok. Anlaşmaya eklenmiş protokollerde taraflarca bir kontrol sisteminin uygulanacağına dair bir yazı var. SALT-1 anlaşmasının kendisi çok büyüktür, ek protokolleri de kocaman ciltleri teşkil ediyor. Anlaşma çok ayrıntılı bir biçimde tasarlanmış. Zaten metne baktığınızda gerçek bir anlaşmadır ancak daha çok "aptal mektubuna" benzemektedir.

Ama 2009'da formal olarak SALT-1 anlaşmasının geçerlilik müddeti sona ermektedir. Yani, başka bir deyimle, 2009'a dek yeni protokol yapamazsak veya mevcut protokollerin geçerlilik müddetlerini uzatamazsak anlaşmanın geçerliliği kalmaz ve uygulamaları çok zor gerçekleşir. Büyük bir ihtimalle zaman içinde bu anlaşma bir hiç olup gerçekten "aptal mektubuna" döner.

ABD'liler neyi istiyorlar? Onlar şöyle düşünüyor: Biz istediğimizi yapacağız. Bize de istediğinizi yapın izniniz var diyorlar. Ama paranız az olduğundan yapabileceğiniz de az olacak diyorlar. ABD ileride Rusya'nın nükleer gücünün azaltılması için belli bir kararlılık sergileyebilir. ABD Rusya'nın nükleer gücünün İngiltere ve Fransa'nın seviyesine çekilmesini istiyor.

ABD ve Rusya da dünyadaki statükodan memnun. Bu nedenle ABD ile savaş tehdidi uzak ve nükleer silahlar bu anlamda caydırıcı olmak konusundaki güçlerini kaybetti. Rusya NATO yayılmasına, Yugoslavya bombardımanına ve Irak'ta gerçekleştirilen savaşa dair itirazlarımızı sergiledi ve durum ortada. SSCB ise itiraz ettiğinde tüm ülke ve gruplar onun itirazına uydu çünkü siyasi bir dengeğin tarafı idi. Şimdi SSCB'nin tüm silahları Rusya'nın elinde ancak herkes şunun farkında ki, Rusya bu silahları kullanamaz. Bu nedenler Rusya'nın sahip olduğu silahlar anlam ve önemini yitirmiştir.

Kuzey Kıbrıs'ta Demokrasi var mı, yok mu?

Kuzey Kıbrıs'ın tatile girmeden son meclis toplantısında konuşma yapan Akıncı: "Ülkede gerçek demokrasi olduğunu iddia eden Başbakan, aslında buna kendi de inanmaz" dedi

Barış ve Demokrasi Hareketi Başkanı Mustafa Akıncı, Meclis'te yaptığı konuşmada, KKTC'de demokrasi olduğunu iddia edenlere cevap verilmesi gerektiğini belirtti

Statükonun sürdürülebilir olmadığını vurgulayan Akıncı, "Bunu kavrayalım, buna göre hareket edelim. Sürdürülemez noktalarından biri de antidemokratik yapımızdır. Bu da kalıcı olamaz" dedi.

Akıncı, "Halkın elinden referandum hakkı, geleceğini belirleme hakkı çeki çekildi. Hangi demokrasiden bahsediyorsunuz? Demokrasinin kaynağı halk değil midir? Demokrasinin kaynağı halktan başka birşey olabilir mi?" diyerek devamla

"Sayın Eroğlu, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Ahmet Cavit An ve Loizidu davalarında niçin seni sorumlu tutmuyor? Buradaki ağırlığın Türkiye'den kaynaklandığını bildikleri için seni sorumlu tutmuyorlar. Eğer statüko sürdürülebilir olsaydı, bu kapılar açılmazdı. 'Ne güzel düşünmüş taşınmış da Serdar bey açmış kapıları'. Bütün bunların ne Serdar bey ile, ne Derviş bey ile ilgisi olmadığını herkes biliyor. Bu kapıları açtırdıysa Kıbrıs Türk halkı ile Titiana Loizidu açtırdı." şeklinde konuştu.

Türkiye'nin de demokratikleşmek

zorunda olduğunu söyleyen Barış ve Demokrasi Hareketi Başkanı Akıncı, "Türkiye 6. 7. paketleri durduk yerde hazırlamıyor. Asker, sivil ilişkilerini de düzenleyecek. AB'ye girmek istiyorsa başka çaresi yoktur" dedi

Askerlik süresinin kısıtlanmasıyla ilgili tartışmaların yaşandığı Meclisde, Başbakan Eroğlu'nun "KKTC'de gerçek demokrasi" olduğunu iddia etmesi üzerine başlayan tartışmalarda, ülke gerçekleri bir kez daha Meclis kürsüsünden açık açık ifade edildi.

"Bu ülkeyi asker idare etmez, biz idare ederiz" demenin, kendi kendini kandırmaktan başka birşey olmadığını vurgulayan Barış ve Demokrasi Hareketi Başkanı Mustafa Akıncı, "Sayın Eroğlu kendi de bilir. Kendi söylediğine kendi de inanmaz, çünkü bunu pratikte kendi de çok yaşadı. Ama illa ki Meclis kürsüsünden dünyaya buranın normal bir demokratik ülke olduğunu ilan edeceğiz. Öyle değil arkadaşlar, öyle değil. Peki böyle kalmaya devam mı etsin? Kendi kendimizi kandırabiliriz mi? Dünyayı kandıracağımızı zannederek başımıza şalı geçirelim ve 'ne güzel demokrasi içinde' yaşarız mı diyelim?" diye sordu.

"Bu Meclis askerlik yasasını sabaha kadar tartışsa, 15 ayı 12 aya, 9 aya indirebilir mi?" diye soran Akıncı, "Bu Meclis'te haydi gelin tartışalım ve çözelim bu işi diyecek bir Allah'ın kulu var mıdır? Eğer varsa, tartışabiliriz. Ama herkes biliyor ki bu karar bu Meclis'te alınmaz. Bu gibi kararlar Bakanlar Kurulu'nda da alınmaz. Alındığı yer bellidir: Genel Kurmay. Dolayısıyla ülkede demokrasi var diyerek

birbirimizi aldatmayalım".

Akıncı, şöyle devam etti:

"Bu memlekette en yetkili ağızlar artık Türk Lirası'ndan kurtulmak gerektiğini, Euro'ya geçilmesi gerektiğini inanarak söylüyor. Geçebiliyor muyuz? Geçebildik mi? Geçmişte bu konuda birtakım çalışmalar, bilimsel araştırmalar yapıldı. Bunun sonuçları alınabildi mi? Bunun engellenmesinin nedeni teknik mi, yoksa siyasal mı? Bir düşünün, araştırın ve karar verin".

"Bu ülkede Eroğlu'nun iddia ettiği gibi gerçek anlamda demokrasi olsaydı, Euro'ya geçilebilirdi. Bu ülkede bu tür kararlar alınabilirdi. Merkez Bankası Başkanlarının atanmasından tutun da KTHY yöneticilerinin nasıl iş başına geldiğine, Sivil Savunma'nın nasıl idare edildiğine kadar herşey halkın gözü önündedir, dünyanın gözü önündedir" diyen Akıncı, şöyle devam etti:

Statüko sürdürülemez
"Sayın Eroğlu, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde niçin seni sorumlu tutmuyor? Ahmet Cavit An'ın güneye geçişinin engellenmesi ile ilgili niçin Sayın Dışişleri ve Savunma Bakanını ya da başkalarını sorumlu tutmuyor? Niçin ucu Türkiye'ye dayandırılıyor? Buradaki ağırlığın Türkiye'den kaynaklandığını bildikleri için" diyen Barış ve Demokrasi Hareketi Başkanı Mustafa Akıncı, "Loizidu Davası'nın tazminatını neden Sayın Eroğlu'ndan değil de Türkiye'den istiyorlar? Bunun nedenleri bilinmez mi?" diye sordu.

Annan Planı ile bu ülkenin makamlarının sorumlu hale geleceklerini,

sorumluluk ve yetkinin birlikte işleyeceğini hatırlatan Akıncı, "Şimdi önemli olan, bu gerçekleri bilerek, gerçekleri inkar etmeden ülkemizi nasıl demokratikleştirebiliriz, bunun yollarını nasıl bulabiliriz, bu mücadeleyi nasıl yapabiliriz? Meseleyi böyle görüyorum" dedi.

Ülkede Annan Planı çerçevesinde bir çözüme gidileceğini vurgulayan Akıncı, iktidar partisi milletvekillerine hitaben "Siz istemeseniz de gidecek. Şartlar bunu zorluyor. Bunu görmeniz lazım. Statüko sürdürülebilir olmaktan çoktan çıktı. Bunun farkına varınız" şeklinde konuştu.

Rauf Denktaş'ın Uluslararası Lefkoşa Havaalanı ile ilgili son önerisinin de şartların zorlamasıyla yapıldığını anımsatan Akıncı, "Yine şartlar zorluyor. Çünkü 1 Mayıs 2003'te Türkiye 15 üyeli Avrupa ile yürüttüğü Gümrük Birliği'ni 25 ülkeye yaymak zorunda kalacak. 25 ülkenin arasında Kıbrıs da var. Serbest ticarete girecek. Zaten bir şekliyle başladı. Migros'ta Kıbrıs konyakları satılıyor. Bunu daha önce de söyledik. Ama daha geniş çerçevede ticari ilişkiler başlamak zorunda. Türkiye, havaalanlarını, limanlarını sonsuza kadar Kıbrıs Rumları'na kapalı tutamaz. Mümkün değil. Onun ötesinde 1 Mayıs 2004'ten itibaren diplomatik ilişkiler de gündeme gelecek" dedi.

Statükonun sürdürülebilir olmadığını vurgulayan Akıncı, "Bunu kavrayalım, buna göre hareket edelim. İşte bu sürdürülemez noktalarından biri de antidemokratik yapımızdır. Bu da kalıcı olamaz" dedi.

BDH (Barış ve Demokrasi Hareketi) YASALLAŞTI

18 Temmuz 03'de Lefkoşa Saray Otel'de saat 11:00'de bir basın açıklaması ile BDH yasallaştığını kamuoyuna duyurdu.

Basın açıklamasını BDH'nın başkanlığına getirilen Mustafa Akıncı yaptı. Akıncı yaptığı konuşmada, "BDH bu gün yasal gereklilikleri tamamlayarak tüzel kişiliğe bürünmüş oldu. Artık parti gibi hareket edecektir. Bu hareket halkın beklentisine yanıt olarak oluşturulmuştur, isim değişikliği yapmadık, hareketi oluşturanlar arasında TKP, BKP, KSP, sendikalar, sivil toplum örgütlerinden oluşan kişilerden ve kuruluşlardan oluşmuştur. Bütün çalışmalarımız bu hareketin başarısı içindir.

Bakanlığa 47 kurucu üye ile başvuruda bulunduk, bu hareketin binlerce üyesi vardır. Bakanlığa tüzük ve bir sayfalık kısa bir program verildi.

Kuruluşumuzun 15-20 Temmuz tarihlerine rastlaması sadece bir tesadüftür ama bu tarihlerin Kıbrıs toplumunda ayrı bir yeri olduğunun bilinci ile bir şeyler söylemek isterim. 29 yıl önce 15 Temmuz'da Yunan cuntası tarafından bir darbe yaşandı. Darbenin ardından 20 Temmuz'da Türkiye'nin askeri müdahalesi yaşandı, bu toplum çok acılar çekti, 29 yıl sonra sınırlı olsada kapılar açıldı. Böyle bir dönemde BDH'nın ortaya çıkması anlamlıdır. Toplumlar bu hareketi farklı değerlendirebilirler, 20 Temmuz'a mutlu barış hareketi diyenler olabileceği gibi işgal

BDH PROGRAMI

diyenlerde olabilir. Artık ülkemizde ne 15 Temmuz ne de 20 Temmuzlar yaşanmasın, bizim barış mesajından başka verecek mesajımız yoktur. Uluslararası hukukun dışına çıkılarak bu kadar yıl geçirilmemeliydi. 1 Mayıs 2004 tarihinde Annan Planı çerçevesinde bir çözüm, barış ve eşitlik ortamında bir yaşam istiyoruz. BDH'nın amacı barış ve demokrasiyi köklendirmektir." dedi.

Bakanlığa verilen BDH programını okudu.

BDH tarihimize görülmemiş büyüklükte katılımlarla biraraya gelen Kıbrıs Türk halkının istencine uygun olarak, ülkemizde kalıcı barış ve gerçek demokrasiyi yerleştirip kökleştirmek hedefi ile oluşturulmuştur.

BDH'nın kısa vadeli hedefi, çözüm ve AB yanlılarının birlikte hareketini mümkün olan en geniş çerçevede sağlamak; Aralık 2003 seçimlerinde başarılı olmak; seçim sonrasında barış yanlısı yeni bir görüşmecî heyeti ile Annan

Plan'ı zemininde müzakerelerle çözüme ulaşmak ve 1 Mayıs 2004 tarihinde birleşik bir Kıbrıs'ın AB üyeliğini gerçekleştirmektir.

BDH, Kıbrıs Türk toplumunun ekonomik, siyasal, sosyal ve kültürel açıdan AB normları çerçevesinde gelişimini sağlamasını amaç edinmiştir. Atılacak her adımda AB normları rehber alınacaktır.

BDH, seçim platformunu bir Barış ve Demokrasi Projesi'nin uygulama alanı olarak değerlendirmeyi hedeflemektedir. Bu bağlamda "Annan Planı" ve "AB normları" toplumsal platformda en geniş biçimde tartışılacak, barış eğitimi ve empati kavramı çerçevesinde, toplumsal ve toplumlar arası uzlaşmanın önemi ve bilinci en geniş halk kesimlerine taşınacaktır. Toplumumuzun neye oy verdiğinin bilinci içerisinde olmasına katkıda bulunacaktır.

BDH Merkez Karar Yönetim Kurulunu oluşturanlar

Koordinasyon Kurulu: Özal Ziya, İzzet İzcan, Mehmet Süleymanoğlu
Sendikalardan Sorumlu: Önder Konuloğlu, Tahir Hoca, Özcan Barkut
Dış ilişkiler: Özer Özgür
Örgütlenme: Mehmet Çakıcı
Kadınlar: Ayla Gürel
Gençlik: Derya Beyatlı
Basın: Hasan Kahvecioğlu
Mali İşler: Tamer Sami Selçuk
Sosyal İşler: Halil Sadrazam

Kıbrıs'ta
Sosyalist
GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K. Çiftlik/ Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 22 70 681

Baskı: Toplumcu Ltd.

Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik Lefkoşa Tel: 22 74 872

web: www.st-cyprus.co.uk

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk